



**HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU**

OPINNÄYTETYÖ

Villaista välittämistä
yhteisöllinen markkinointikampanja

Minna Hemminki

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

Arvioitavaksi jättämisaika 04/2017

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Minna Hemminki	Sivumäärä 47 ja 11 liitesivua
Työn nimi Villaista välittämistä, yhteisöllinen markkinointikampanja	
Ohjaava(t) opettaja(t) Juha Niiranen	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Nurmijärven Siskot ja Simot, Tarja Ojamo	
Tiivistelmä <p>Opinnäyte pitää sisällään toiminnallisen luovan välittämisen markkinointikampanjan.</p> <p>Tilajana toimii luovan välittämisen paikallisyhteisö nimeltä Nurmijärven Siskot ja Simot, joka tekee erilaisia pop up tyyppisiä välittämisen keikkoja omassa kunnassaan auttaen lähimmäisiä. Siskot ja Simot ry on yhdistys, joka toimii kolmannella sektorilla, mutta paikallisyhteisöjen toiminta sijoittuu puolestaan näiden rajojen ulkopuolelle ”neljännelle sektorille”. Opinnäytetyössä perehdytään tarkemmin juuri tähän aktiivisten kansalaisten yhteisölliseen toimintaan.</p> <p>Opinnäytetyön tavoitteena oli saada Nurmijärven Siskojen ja Simojen toimintaa ja nimeä enemmän tunnetuksi kuntalaisille ja etenkin lapsiperheille, joita toimintaan kaivataan lisää.</p> <p>Tämä yhteisöstä tiedottaminen muutettiin neulontatalkoiksi, joiden tavoitteena oli saada tehtyä ja jaettava vapaaehtoisvoimin villasukat melkein 600 Nurmijärven esikoululaiselle. Kokonaisuus pitää sisällään lämmintä välittämistä, jonka tavoite on tuoda hyvää mieltä niin tekijälle kuin sukien saajallekin. Opinnäytteessä yhdistyy yhteisön ydin: luova välittäminen, mutta samalla sukka toimii myös mieleenpainuvana markkinoinnin välineenä.</p> <p>Teoreettinen osuus käsittelee hyväntekemistä, yhteiskunnan sektorijakoa, neljännen sektorin toimintaa, kansalais- /kaupunkiaktivismia sekä markkinointia yhteisössä. Opinnäytteessä avataan neuletalkoot suunnittelusta lopputulemaan ja arvioidaan talkoiden mahdolliset hyödyt sekä pohditaan saatiinko talkoiden jälkeen aikaan jatkumoa käsillä tehtävään toimintamuotoon.</p>	
Asiasanat yhteisöllisyys, vapaaehtoistyö, luova toiminta, hyvinvointi, talkoot markkinointi	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Minna Hemminki	Number of Pages 47 + 11
Title – Woollen caring - communality marketing campaign	
Supervisor(s) Juha Niiranen	
Subscriber and/or Mentor Nurmijärven Siskot ja Simot, Tarja Ojamo	
Abstract <p>The thesis includes a functional creative marketing campaign. The client is creative caring community called Nurmijärven Siskot ja Simot, which makes a variety of pop-up type of /events in their own municipality helping neighbors. The aim was to make the community's actions and the name more known for the residents, especially families with children, which are most needed for the community's actions.</p> <p>This informing was converted to communal knit-working. The aim was to make wool socks for almost 600 pre-school children in Nurmijärvi by volunteers. The big picture was "warm caring", which aims to bring a good feelings and sensations for both the maker as well as the recipient. The thesis combines the community's core: the creative caring, but at the same time a sock is also memorable as a marketing tool.</p> <p>The theoretical part deals with a labor of love, society sector division, the fourth-profit sector, active citizenship and marketing in the Community. The thesis covers communal knit-working from the planning stage to the final outcome and assesses the potential benefits and considers is this kind of woollen caring needed in the future.</p>	
Keywords communality, volunteer work, creative activity, well-being, talkoot, marketing	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 OPINNÄYTETYÖN TAVOITTEET JA MENETELMÄT	8
2.1 Opinnäytetyön tavoitteet	8
2.2 Käytetyt menetelmät	9
3 YHDESSÄTEKEMISESSÄ ON VOIMAA	11
3.1 Siskot ja Simot	12
3.2 Yhteisö	16
3.3 Hyvän kierrättäminen	18
3.4 Talkoot ennen ja nyt	20
4 YHTEISKUNNAN SEKTORIJAKO	22
4.1 Julkinen- ja yksityinen sektori pähkinänkuoressa	23
4.2 Kolmas sektori	24
4.3 Neljäs sektori	28
4.4 Kaupunkiaktivismi / Kansalaisaktivismi	29
5 SOSIAALINEN MEDIA JA MARKKINOINTI	32
5.1 Yhteisöllisyys sosiaalisessa mediassa	33
5.2 Sukka välittämisen ja markkinoinnin välineenä	34
6 PROJEKTIN KULKU	35
6.1 Neuletalkoot	35
6.2 Talkoiden jälkeen	42
7 TILINPÄÄTÖS	44
LÄHTEET	48
LIITTEET	52

1 JOHDANTO

Tähän opinnäytetyöhön sukeltettiin aihe edellä. Sisälläni oli vahva tunne siitä, että halusin tehdä jotain ihanaa, jotain käsin kosketeltavaa ja toiminnallista, josta hyvää. Se oli uni, joka kirkasti kuvaa. Unessa sukelsin isoon kasaan villasukkia. Villasukissa kiteytyy nämä kaikki sisältäni kumpuavat toiveet. Villasukat ovat ihania, ne ovat konkreettisia ja niiden tekemiseen vaaditaan toimintaa. Ja kun nämä sukat vielä löytävän kohteen, jolle ne annetaan, on hyväkin mukana jo kuvioissa. Sukat toimivat myös persoonallisena välineenä tuoda esille tietoutta jostakin asiasta hyvinkin lämpimällä tavalla tai ainakin ajattelen konkreettisen esineen jättävän tiukemman muistijäljen verrattuna nykypäivän sosiaalisen median mainosviidaktoon. Neuroottisena käsitöiden tekijänä en ihmetellyt yhtään suuntaa, johon opinnäytetyöni oli menossa. Jo 1400-luvulla pidettiin yllä nunnaluostareita villasukkia neulomalla ja myymällä, joten sukat ovat kysyttyä konkreettista hyvää jo vuosisatojen takaa (Almey, Luutonen, Mitronen 1993).

Olen myös itse alaa vaihtava opiskelija. Tahdoin sukeltaa yhteisöpedagogiikan ytimeen. Uusimmassa Humanistisen ammattikorkeakoulun opinto-oppaassa Kansalais- ja nuorisotyön koulutusohjelmaa on kuvattu mm. näin:

Yhteisöpedagogin ammatillisen asiantuntijuuden kompetenssiperusta rakentuu yhteisöllisestä, pedagogisesta, yhteiskunnallisesta ja kehittämisosaamisesta. Yhteisöllinen osaaminen näkyy yksilön kykyinä työskennellä erilaisten yhteisöjen parissa ja taitona tukea ja ohjata yhteisöllisyyden kehittymistä osallistavan toiminnan keinoin. - - Yhteisöpedagogit sijoittuvat ohjaus-, kasvatus-, koulutus-, aktiivointi-, organisointi-, suunnittelu- ja kehittämistehtäviin järjestö- ja nuorisotyön moninaisille työkentille. Ammatillisuus perustuu humanistiseen ihmiskäsitykseen ja inhimillisen työn arvostamiseen. (HUMAK 2016)

Näitä kompetensseja tahdoin lähteä kehittämään itsessäni omassa opinnäytetyössäni. Kyseessä on siis samalla jonkinlainen oman itsensä kasvuntarina. Tahdoin koordinoida tempauksen vapaaehtoisvoimin, joka tuottaisi hyvää mieltä vapaaehtoisille, mutta myös kohteelle ja tässä tapauksessa kasvua myös koordinoijalle itselleen. Tahdoin järjestää mahdollisuuden käsillä tehtävään toimintamuotoon, joka on itselleni tärkeä voimavara. Tutkimuksien mukaan käsitöiden tekemisellä on huomattavia vaikutuksia ihmisten hyvinvointiin, joten tässä

mennään samalla myös kansanterveyden puolelle. Tässä muutamia syitä, miksi puikkoihin tarttuminen voi olla toisille hyvinkin voimaannuttava kokemus:

1. Neuloessa tehdään paljon toistoja, joka aiheuttaa rentoutumisvastineen. Rentouttava vaikutus ilmenee kehossamme samankaltaisesti kuin se ilmenee harjoittellessa joogaa.
2. Neulominen voi olla arjen kiireen pakopaikka ja aktiviteetti, joka auttaa rentoutumaan ja vähentää stressiä.
3. Neulominen voi stressihormonien vähenemisen vuoksi lisätä onnellisuutta aiheuttavia välittäjäaineita kuten serotoniinia.
4. Neulominen lisää keskittymiskykyä ja voi olla suuri apu erilaisiin tarkkaavaisuushäiriöihin.
5. Neulonta auttaa meitä rakentamaan itsetuntoamme. Onnistumisen tunne vahvistaa tuntemusta omiin taitoihin ja niiden kartuttamiseen.
6. Neulonta auttaa pyrkimään tavoitteita kohti. Koska opimme neulomaan, meidän täytyy myös joskus purkaa työ ja aloittaa alusta. Samaa kokemusta voi hyödyntää myös kaikilla elämän osa-alueilla.
7. Neulonta vahvistaa iätöntä vuorovaikutusta ja sukupolvien välistä kommunikaatiota. Tässä lajissa ikäihmiset ovat korvaamattomia opettajia.

(Mielen ihmeet 2017)

Neulonta aiheuttaa siis tekijälleen hyvää, mutta jäin kuitenkin miettimään, että miltä se näyttää; mitä hyvä yleensä edes tarkoittaa. Pahuutta on helpompi määrittellä, mutta ei se tarkoita sitä, ettei hyvää ole. Emmehän me ihmisten tekemiä julmuuksia kauhistelisi, jollei meillä olisi myös jotain muuta (Ojanen 1999, 19). Monesti hyvyys rinnastetaan täydellisyyteen, mutta nyt ei sellaista tavoitella. Hetkellisesti sain siis unohtaa maailman pahuuden ja keskittyä sen hyvyyteen. Martin Luther King Jr:ia lainatakseni: ”Pimeys ei voi karkottaa pimeyttä, vain valo voi tehdä sen. Viha ei voi karkottaa vihaa, vain rakkaus voi tehdä sen” (Luther King Jr 1967).

Olin aikaisemmin törmännyt jo luovan välittämisen yhteisöön nimeltä Siskot ja Simot, joiden välittämisen keikat tukivat juuri tätä pään sisälläni olevaa hyvyyden määritelmää, jota etsin. Tiesin heidän toimivan myös omassa kunnassani ja ajattelin, että heillä ja minulla voisi olla jotain annettavaa toisillemme. Yhteisön toiminta on levinnyt omalle paikkakunnalleni Nurmijärvelle vuonna 2015 ja olenkin heidän toimintaansa hieman sivusta seurannut. He tekevät arvokasta yhtei-

söllistä työtä, mutta itselläni heräsi huoli siitä, että he ovat hieman pimennossa ja toiminta voisi olla näkyvämpää ja laajempaakin. Voisiko kasa villasukkia olla mahdollisuus heillekin?

Ottaessani yhteyttä opinnäytetyöni tiimoilta Siskoihin ja Simoihin heidän yhteisökoordinaattorinsa Eero Väisänen heitti ilmoille kysymyksen: ”Miten eri-ikäiset kansalaiset saadaan mukaan osallistumaan hyvän kierrättämiseen ja kehittämään sosiaalisen hyvinvoinnin muutostarinaa?” Tätä jäin kovasti miettimään ja ilokseni tajusin, että jo olemassa olevassa ideassanihan kiteytyy myös tämä kaikki. Yhteydenotto tuotti tulosta ja paikallisyhteisön suunnittelijatiimin jäsenten tapaamisen jälkeen meillä oli selkeä visio, mitä tuleman piti. 21.9.2016 starttasimme neuletalkoot, joiden tavoite oli vapaaehtoisvoimin neuloa villasukat melkein 600 Nurmijärven esikoululaiselle.

Nyt saimme siis aikaiseksi toivottua toimintaa, joka kiteytti yhteen kaiken halutun. Kyseessä on siis toiminnallinen tutkimus, jonka tavoitteena on tuoda Nurmijärven Siskot ja Simot paikallisväen tietoisuuteen. Hyvin nopeasti koin olevani yksi ratas Siskojen ja Simojen toiminnassa, en vain ulkoinen opinnäytetyön tekijä.

Hyvän tekeminen ja toisista välittäminen on teema, jota haluan hieman avata työssäni. Itse ajattelen, että pienillä eleillä voidaan saavuttaa mittaviakin muutoksia, joten haluan uppoutua hieman syvemmin aiheeseen. Kuinka sitä naapuria tai ystävää voisi auttaa? Mitä siitä saa kohde ja kuinka se vaikuttaa minuun itseeni?

Siskot ja Simot ry yhdistyksenä toimii kolmannella sektorilla, mutta paikallisyhteisöjen toiminta ulottuu selkeästi määriteltyjen rajojen yli. Kunnallisen-, yksityisen- sekä kolmannen sektorin ulkopuolella on alkanut tapahtua enenevässä määrin. Yhteiskunnan perinteistä kolmeen pilkottua sektorijakoa tutkiessa käsitel neljäs sektori nousee koko ajan enemmän esille, joten koen aiheen äärettömän ajankohtaiseksi. Onko aika piirtää kuntasektorijako uusiksi? Tähän kuvioon tulen pureutumaan työssäni laajemmin.

Kolmas teemani aiheen ympärillä keskittyy sosiaaliseen mediaan sekä siihen kuinka sukkapari voi toimia äärettömän hyvänä markkinoimisen välineenä. Ollaanko jo niin syvällä sähköisessä viestinnässä ja mainonnassa, että juuri tällainen konkreettinen lämmin muistutus on se, joka kuitenkin jää mieleen kaiken tämän hektisen arjen keskellä? Tulen myös kertomaan, kuinka neuletalkoot onnistuivat vai onnistuivatko ne ollenkaan. Viimeisestä kappaleesta asia selviää ja sieltä löytyy myös tietoa, mitä asioita on hyvä huomioida vastaavanlaisia tempauksia järjestäessä.

2 OPINNÄYTETYÖN TAVOITTEET JA MENETELMÄT

2.1 Opinnäytetyön tavoitteet

Avaan Siskojen ja Simojen toimintaa vielä kolmannessa kappaleessa laajemmin, mutta kyseessä on siis luovan välittämisen yhteisö. Yhteisö on muutaman vuoden ajan toiminut Nurmijärvellä, mutta upeasta toiminnasta huolimatta he ovat jääneet hieman taustalle. Kartoitin asiaan nopealla kyselyllä perheellisille ystäville, jotka ovat asustelleet alueella jo pitkään. He eivät olleet koskaan kuulleetkaan kyseisestä yhteisöstä ja tämä oli juurikin syy siihen, miksi lähdin heitä lähestymään. Opinnäytetyöni suurin tavoite on saada Siskojen ja Simojen toimintaa kuntalaisten tietoisuuteen. Toki kaikki muu hyvä, kuten yhteisöllinen neulominen, osallisuus, aktiivisuus ja hyvän kierrättäminen ovat myös tavoitteita, mutta ilman tietoisuutta ja uusia tekijöitä, on riskinä, että tällainen upea toiminta kaatuu muutamien ihmisten hartioille. Uhkana on uupumus ja toiminnan hiipuminen. Suurin tavoite on siis tämän kauhukuvan minimointi.

Kuinka päädyin juuri käsillä tehtävään toimintamalliin? Itse teen käsitöitä päivittäin ja koen saavani siitä todella paljon. Käsitöiden tekemisellä on tutkitusti huomattavia positiivisia vaikutuksia tekijälleen.

Käsityö voi antaa virkistystä sekä tasapainon ja elämän tarkoituksellisuuden tunnetta. Käsityö voi liittyä elämäntapavalintoihin. Tuotteiden valmistaminen, korjaaminen tai uudelleen hyödyntäminen voi olla osa kestävästä kehityksestä ja laadun tavoittelua. Käsityö voi olla ar-

jen leppoistamista tai elämänlaadunparantamista ja kulutuksen vähentämistä, uutta jokapäiväisen elämän onnellisuuspolitiikkaa. (Pöylänen 2014)

Käsitöiden tekeminen luovan välittämisen mallina on hyvin matalan kynnyksen toimintaa. Toki neulominen ei kaikilta luonnistu, mutta tällä mallilla tavoittaisimme mahdollisesti heitä, jotka eivät ole aikaisemmin päässeet Nurmijärven Siskojen ja Simojen toimintaan mukaan joko sijainnin tai toiminnan fyysisyyden vuoksi. Nurmijärvi on hyvin haastavan mallinen kunta ja välimatkat voivat olla pitkiäkin ja ilman omaa autoa liikkuminen paikasta toiseen voi olla todella raskasta ja aikaa vievää. Myös työajat voivat olla haaste osallistumiselle. Tämän vuoksikin käsillä tehtävä välittäminen vaikka omalta kotisohvalta voi olla helppo tapa osallistua ja mahdollisesti saada sitä tärkeää osallisuuden tunnetta, jota meidän kaikkien tulisi tuntea.

Sain kyselyitä siitä, miksi sukkiin saajat ovat juuri esikoululaiset? Miksi sukkiä ei neulota tässä tempauksessa esimerkiksi ikäihmisille, jotka ovat Siskojen ja Simojen pääasiallinen auttamisen kohde? Itselläni ajatus oli selvä, mutta jouduin sitä välillä avaamaan. Joskus asioita joudutaan lähestymään kiertoteitä pitkin. Erilaisissa luovan välittämisen keikoilla iätön vuorovaikutus on enemmän kuin toivottua. Lasten läsnäolon merkitys ikäihmisiin on korvaamaton ja sitä yritämme nyt vahvistaa. Lapsia emme saa mukaan toimintaan ilman vanhempia, joten nyt meidän piti saada yhteisön nimi ja toiminta lapsiperheiden tietoisuuteen. Josko muutama perhe saataisiin mukaan seuraavaan välittämisen keikkaan.

2.2 Käytetyt menetelmät

Neuletalkoot toimivat kokeilumuotoisena projektina. Projekti luo yleensä uutta ja hakee muutosta. Se perustetaan tyypillisesti silloin, kun halutaan toteuttaa jokin kehittämistavoite. Tässä tapauksessa kehittämistavoite on tuoda Siskojen ja Simojen toimintaa enemmän kuntalaisten tietoisuuteen. Kyseessä on siis prosessiarviointi kehittämissuorituksissa. Kuinka arviointi sitten tapahtui? Kehittämissuorituksella pyritään nimensä mukaisesti toiminnan edistämiseen. Jatkuvassa prosessiarvioinnissa arviointi toimii ennen kaikkea palautteena ja hankkeen oh-

jaamisen välineenä. Kehittämistyölle on tyypillistä prosessimainen etenemistapa sekä ratkaisuvaihtoehtojen ja etenemistähtien moninaisuus. Alussa asetetut tavoitteet täsmentyivät tai hämäryivät prosessimaisen etenemisen aikana. (Sepänen-Järvelä 2004, 15-21)

Käsillä tehtävä toimintamuoto on myös kyseiselle yhteisölle uusi, joten talkoot toimivat samalla myös tällaisen luovan välittämisen mallin pilotoitina. Onko saatu hyöty niin suuri, että toimintamuotoa voitaisiin jatkaa? Tätä tutkitaan matkan varrella.

Jatkuva vuorovaikutus osallistujiin auttoi tekemään tarvittavat muutokset projektiin heti, kun niiden koettiin olevan tarpeellisia välittämättä alkuperäisistä suunnitelmista. Prosessin alusta asti kirjoitin ylös päiväkirjamuodossa ajatuksia projektista ja se etenemisestä. Raportointi tapahtui myös reaaliaikaisesti Nurmijärven Siskojen ja Simojen Facebook sivulla, joka toimi talkoiden pääkanavana. Jaoin siellä kuvia ja kerroin päivityksiä sukien määrästä. Prosessiarvioinnin luonteen mukaisesti huomio ei ollut vain lopputuloksessa vaan neuletalkoot kokonaisuudessaan olivat arvioinnin kohteena. Tarkoitus on siis selvittää ja avata, kuinka tavoitteeseen päästiin. Arviointi on siis hyvin formatiivista, koska haluan vastata niihin kysymyksiin, joita matkan varrella tuli vastaan. Toisaalta tahdon myös hieman avata sitä, mitä tällä projektilla saavutettiin ja kuinka jatko etenee, joten summatiivista arviointia on myös luvassa. Arvioinnin apuna toimivat siis kirjoitetut päiväkirjat sekä Nurmijärven Siskojen ja Simojen Facebook sivustolle tallentunut vuorovaikutus osallistujien kanssa. Seurasin myös kyseisten sivujen kävijätilastoja, jotka jo matkan varrella antoivat uskoa siihen, että neuletalkoissa on voimaa. Sain täydennyksiä tyhjiin kohtiin haastatteleamalla alan ihmisiä ja punta-roimalla hieman heidän ajatuksiaan. Lopuksi keräsin myös palautetta sosiaalisen median välityksellä talkoisiin tavalla tai toisella osallistuneilta henkilöiltä.

Toimintaa koordinoin yksin, joten toiminnan arviointi on pääasiassa itsearviointia palautteet poissulkien. Jatkuva raportointi toiminnasta julkisesti on tietenkin tehnyt talkoista niin näkyvän, että kuka tahansa on päässyt halutessaan vaikuttamaan. Korjausliikkeitä on siis tehty jo matkan varrella. Olen laittanut kaikki peliin toimimalla avoimesti. Syteen tai saveen niin talkoiden tavoite oli sukittaa kaikki esikoululaiset helmikuun loppuun mennessä 2017.

Teoriapohjana käytin erilaisia painettuja teoksia, verkkojulkaisuja sekä lehtiarikkeleita. Neljännen sektorin toiminnan avaamisessa kirjastot eivät voineet kauheasti auttaa, koska painettua kirjallisuutta ei aiheesta vielä ole. Ensimmäinen virallinen teos julkaistaan vuoden 2017 aikana, mutta en valitettavasti ehtinyt sitä kokonaisuudessaan hyödyntämään. Onneksi jotain materiaalia kyseisestä teoksesta oli jo jaettu internetissä. Hyödynsin siis artikkelia, erilaisia luentomateriaaleja sekä tekemiäni haastatteluja kootessani kappaletta neljännen sektorin toiminnasta. Aiheesta ei löytynyt myöskään tehtyjä opinnäytteitä kansalais- ja nuorisotyön tulokulmasta, joten siksikin koin tärkeäksi pureutua juuri tähän teemaan, koska se on kuitenkin hyvin ajankohtainen juuri nyt.

3 YHDESSÄTEKEMISESSÄ ON VOIMAA

Kansalaisareenan, HelsinkiMission sekä kirkkohallituksen tekemän tuoreen tutkimuksen mukaan joka kolmas suomalainen tekee vapaaehtoistyötä. Määrä on hieman laskenut edellisestä vuonna 2010 tehdystä tutkimuksesta, mutta yksilön tekemä tuntimäärä vapaaehtoistyön parissa on kuitenkin noussut. Vapaaehtoistyötä tehdään keskimäärin 18 tuntia kuukaudessa. 53 % vapaaehtoistyöstä on ollut ensisijaisesti järjestön tai yhteisön organisoimaa, 31 % ensisijaisesti organisoimatonta ja 16 % sekä että. (Vapaaehtoistyön tekeminen Suomessa. Taloustutkimus 2015)

Ihmisten itsensä organisoima ja spontaani vapaaehtoistoiminta on ollut kasvussa viime vuodet. Sosiaalinen media mahdollistaa uusia tapoja toimia ja auttaa. Monet kuitenkin haluavat edelleen sitoutua pitempiketoiseen toimintaan. Kaikenlaisille vapaaehtoistyönmuodoille on tilausta ja moninaisuus on ehdottomasti hyvä asia. (Raitanen, Anitta. Kansalaisareena 2015)

Spontaani auttaminen on siis nostamassa päätään ja hyväntekeminen on nousemassa uudeksi megatrendiksi, koska ollaan me suomalaiset kuitenkin kelpo lähimmäisiä. Joskus meillä on hieman vaikeaa tarjota apuamme, mutta autamme kuitenkin pyydettyä. Spontaanissa auttamisessa eletään yleensä juuri

siinä hetkessä, jossa ollaan. Talutanko vanhuksen tien yli? Pysähdyntkö auttamaan tien reunaan autonsa kanssa jäänyttä? Kolaanko naapurinkin pihan kunminulla on aikaa ja energiaa? Luokitellaanko tällainen auttaminen vapaaehtoistyön tekemiseksi? Jokainen voi tietenkin pohtia sitä omasta elämäntilanteestaan. Vapaaehtoistyön määritelmä on lyhykäisyydessään omasta halusta lähtevää toisten auttamista (suku- ja perhe pois lukien) ilman korvausta, joten mielestäni pienet auttamisen teot voidaan hyvin luokitella näihin, vaikka niitä ei ehkä itse ymmärrä vapaaehtoistyöksi ollenkaan. Tärkeintä taitaa olla se tunne, mitä siitä saa kohde ja tekijä itse. Arjen pieniä hyviä tekoja, jotka kirkastavat tätä ihmisen eloa ja oloa täällä.

Toisinaan spontaaniinkin auttamiseen tarvitaan enemmän käsipareja ja pientä järjestäytymistä. Auttamista ei planeetallamme voi olla liikaa ja jokaiselle varmasti löytyy se itselleen paras vapaaehtoistyön muoto, oli se sitten itseorganisoitua toimintaa tai mahdollista vapaaehtoistyötä järjestössä. Kun ihminen on löytänyt itsestään sen sisäisen palon tehdä jotain asiaa, alkaa hän usein etsiä rinnalleen samankaltaisia ja samanhenkisiä ihmisiä. Yhdessä toimiminen on paljon nopeampaa ja helpompaa. Joukolla on vähemmän kuormittavaa tavoitella niitä haluttuja päämääriä, olkoon ne nyt mitä tahansa. Ja nykypäivänä sosiaalinen media mahdollistaa nopeastikin suurten joukkojen yhteen saattamisen ja heidän yhteiset tempaukset ja talkoot. Ja onhan se yhdessä hääääminen niin paljon mukavampaa kuin yksin puurtaminen. Näin toimivat myös Siskot ja Simot.

Hanhet ovat muuttomatalla. Ne lentävät auran muodossa niin kuin kurjet. Yksi etummaisista linnuista alkaa väsyä, eikä näytä enää pysyvän omalla paikallaan aurassa, jolloin kaksi muuta lintua lentää sen vierelle. Ne saattavat väsyneen taaemmas ja samalla hiukan alemmas. Uudessa paikassa matkanteko ei ole yhtä rankkaa, koska siinä pystyy paremmin lentämään toisten imussa. Kun lintu on aikansa koonnut voimia helpommassa paikassa, joka on helpompi nimenomaan toisten ansiosta – se voi nousta keulaan vaativammalle paikalle tuulta halkomaan; joku toinen, sillä kertaa väsynyt, vaihtaa alemmas. (Ojanen 1999, 7)

3.1 Siskot ja Simot

Vihdoinkin pääsen avaamaan kunnolla Siskojen ja Simojen toimintaa. Omissa silmissäni heidän yhteisö ja sen toiminta kiteyttää sanan hyvä. Hyvyyden määri-

telmä on äärettömän vaikea, koska jokaiselle hyvä näyttäytyy niin eri tavalla. Toisille hyvä vaatii paljon työtä ja aikaa. Itse ajattelen hyvän olevan sitä, että omalla toiminnallani saan aikaiseksi toiselle hyvää mieltä ketään sillä toiminnalla satuttamatta. Sen ei tarvitse olla suurta vaan pienetkin asiat ratkaisevat suuriakin ongelmia tai ainakin voivat hieman helpottaa tilannetta. Pieni hyvä teko päivässä pitää mielen kirkkaana. Kuten Petri Ojanen kirjoittaa omassa kirjassaan, että hyvyttä ei kuitenkaan saa sekoittaa täydellisyyteen. Hyvyys on hyvin arkista ja tavallista ja sitä on maailmassa paljon. Silti se on ihmeellinen asia, kuten koko maailma (Ojanen 1999, 21).

Siskot ja Simot ovat luovan välittämisen yhteisö, jonka tehtävä on saada kansalaiset välittämään toinen toisistaan, kohtaamaan toinen toistaan sekä tuottamaan tekemisillään hyvää mieltä ympärillä oleville ihmisille sekä tekijälle itselleen. Kuka tahansa voi tulla mukaan toimimaan Siskona ja Simona ja auttaa lähimmäistään. Toimintaa järjestetään suurempina yhteisinä tempauksina, mutta myös pienemmissä ryhmissä. Yhteisön organisoima toiminta on matalan kynnyksen vapaaehtoistoimintaa ja sinne ovat tervetulleita kaiken ikäiset ihmiset vauvasta vaariin. Keikkaile kerran, saatat innostua, sanoo yhteisön slogan. Toiminnan tarkoituksena on tukea ihmisten sosiaalista hyvinvointia. Yhteisön visiona on, että Suomi on välittämisen ja yhteisvastuun yhteiskunta, jossa kansalaiset ottavat vastuuta omasta ja lähimmäisten hyvinvoinnista. Toiminnassa pyritään vastaamaan niihin toiveisiin ja unelmiin, joita kohdattavilla lähimmäisillä on. Siskojen ja Simojen tämänhetkisiä toimintamuotoja ovat mm. Välittämisen keikat, Siskot ja Simot -piiri sekä laulupiiri. He kuitenkin ottavat koko ajan vastaan ideointia, minkälaisia välittämisen muotoja voitaisiin kokeilla. Toiminta alkoi Järvenpäässä 2013 ja se on levinnyt useisiin naapurikuntiin. Siskojen ja Simojen toiminta on syntynyt tarpeeseen, jossa ihmiset haluavat auttaa ja osallistua helpolla tavalla. Yhteisön toiveena on levitä koko maahan. Toiminta on muuten vapaata, mutta yhteiset arvot, yhteisöllisyys, vastuullisuus, rohkeus ja ilo, antavat raamit eri paikallistoimijoille. Yhteisö on poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumaton. (Siskot ja Simot 2016)

Siskojen ja Simojen toiminta on tässä muodossa pioneeritoimintaa maassamme ja sainkin kuvaukseen tarkennusta neuvotellessani yhteisön perustajan Eero Väisäsen kanssa. Siskojen ja Simojen taustalla toimii Siskot ja Simot Ry, jonka

yhdistysmuotoinen hallinto aikaansaa sen, että yhdistys hallintoineen ja sen hallinnoimine projekteineen kuuluu nykyäsitteellä kolmanteen sektoriin. Perustoiminta, jossa vapaaehtoiset kansalaiset kohtaavat paikallisten toimintaryhmien järjestämällä keikoilla lähimmäisiään tai tässä tapauksessa neuloo sukkiä, puolestaan kuuluu neljännelle sektorille. Eli toiminnassa yhdistyy kaksi sektoria, jossa toinen (3.sektorimainen hallinnointitoiminta) tuottaa tukea ja toimintaedellytyksiä perustoimintaan, joka on neljännen sektorin omaista toimintaa. Kyseessä on siis jonkin sortin hybridi.

Deliberatiivisen demokratian tutkimus- ja kehittämispäivillä 2015 Maija Faehnle ja Pasi Mäenpää Helsingin Yliopistosta pitivät esityksen: Avoin, joukkoistava, aktivismia hyödyntävä kaupunki ja he syventyivät kansalaistoiminnan stereotyyppiisiin rajauksiin. Tästä näkee selkeästi, kuinka Siskojen ja Simojen toiminta ylittää rajat ja toimii täten molemmilla sektoreilla.



Kansalaistoiminnan stereotyypit

Perinteinen järjestö- mäinen: 3. sektori		Uudentyyppinen: 4. sektori
<ul style="list-style-type: none"> • Organisoituminen: järjestö • Some apuna • Vaikuttaminen valmistelun ja päätöksenteon kautta • Kokouksia, lausuntoja • Vaikutusvalta • Kumppanina kaupunki • Edustavuus • Jatkuvuus • Edunvalvonta • Hallittu kokonaiskehitys • Myös vastustamista, NIMBY 		<ul style="list-style-type: none"> • Organisoituminen: esim. vain some-ryhmä • Some keskeinen • Vaikuttaminen tekemällä, DIY • Tapahtumia, toimintaa • Yhteisöllisyys • Kumppanina yritykset • Näkyvyys • Hetkellisyys • Uuden keksintä • Avoimuus, jakaminen • Proaktiivisuus, YIMBY

HELSINGIN YLIOPISTO
HELSINGFORS UNIVERSITET
UNIVERSITY OF HELSINKI

Valliolewellinen tiedekunta / Henkilön nimi /
Esityksen nimi

www.helsinki.fi/yoipisto

30.10.2015 9

(Faehnle & Mäenpää 2015)

Yhdistys pysyy selkeästi kolmannen sektorin määritelmässä hoitaen kaiken virallisemmän kehysten. Paikallisten Siskojen ja Simojen toiminnassa on taas kyse juurikin erilaisista tapahtumista, joilla pyritään vaikuttamaan oman kunnan

hyvinvointiin; yhteisöllistä avointa toimintaa, jota tehdään aina hetki kerrallaan. Toiminta on hyvin lähimmäisistä huolta pitävää. Tällä hetkellä kohteena ovat olleet pääosin vanhukset sekä muuten kehityksessään tukea tarvitsevat. Kuitenkin näin perheellisenä ihmisenä, äitinä, olen myös alkanut puhumaan kouksissa siitä, että kohderyhmää ja toimintamuotoja voitaisiin hyvin laajentaa omaankin kuntaan sopivaksi. Meillä Nurmijärvellä on paljon lapsiperheitä, joten olen heitellyt ideoita myös yhteisölliselle toiminnalle, jossa myös lapsiperheet voisivat päästä tutustumaan toisiinsa. Sosiaalisen verkoston laajentaminen voisi keventää arjen taakkoja ja auttaa. Yritän saada aina ihmisten tietoisuuteen sen, että myös perheellinen ihminen voi kokea olevansa yksinäinen ja tämä on myös se, johon me Siskot ja Simot voisimme pienin elein vaikuttaa. Kerroinkin, että olen itsekin jo hyvin syvällä Nurmijärven Siskojen ja Simojen toimintaa ja siksi-kin ajatukseni ja ehdotukseni ovat jo paljon sukkatalkoita edelle. Kun toivottavasti tulemme neuletalkoiden myötä ihmisille tutummaksi, on hyvä toimintaa lähteä pyörittämään ripein liikkein eteenpäin. Onneksi uusia ideoita otetaan yhteisössä ilolla vastaan.

Neuletalkoiden aikana eksyin saman pöydän ääreen Siskojen ja Simojen yhteisökoordinaattorin Eero Väisäsen sekä Yle Suomen toimittajan Sanna Pikkaraisen kanssa. Sanna tuli tekemään juttua vapaaehtoistyöstä sekä Siskojen ja Simojen luovan välittämisen keikoista Kaikki Kotona ohjelmaan. Keltanokalle eli tässä tapauksessa itselleni tapahtuma oli hyvinkin kuumottava ja opettava kokemus, mutta lopputulos oli kuitenkin yllättävän helposti kuunneltava. Jutussa Eero kuvaa hyvin Siskojen ja Simojen toimintaa ja sitä paljonkin kehuttua kiinnostusta ottaa käyttöön uusia toimintamalleja:

”Siskot ja Simot on tällainen pop up – tyyppinen vapaaehtoisuusyhteisö, joka järjestää erilaisia välittämisen keikkoja, joissa autetaan erilaisissa elämäntilanteessa olevia ihmisiä. Eli kootaan yhteen vapaaehtoisia kohtaamaan lähimmäisiä. Tehdä voi periaatteessa mitä vain. Mehän ollaan luovan välittämisen yhteisö, joten tarkoitus on käyttää luovuutta siihen, että miten voidaan ideoida kaikenlaisia mukavia juttuja. Jos on hyvä idea ja halu toteuttaa se Siskojen ja Simojen nimen alla, niin periaatteessa kuka vain voi perustaa luovan välittämisen pop up tempauksen.” (Väisänen 2016)

Pop up tarkoittaa Internetissä olevaa ponnahdusikkunaa. Yhtäkkiä se vain hyp-pää selainikkunan päälle. Näin toimii myös Pop up- tyyppinen vapaaehtoisuusyhteisö. Yhtäkkiä saadaan aikaan hyvä idea, joka laitetaan käytäntöön. Sen kesto

voi olla muutamista päivistä useisiin kuukausiin, mutta pysyvyydestä ei voida Pop upin kohdalla puhua. Se ilmentää väliaikaisuutta. Se on hetkellistä toimintaa ja Siskojen ja Simojen kohdalla näiden hetkien aikana pyritään saamaan aikaiseksi jotakin hyvää lähimmäisille.

3.2 Yhteisö

Yhteisö yleisimmillään tarkoittaa vuorovaikutusta, ihmisiä jonkin asian ympärillä. Yhteisö voi toimia tavoitteiden tai vuorovaikutuksen luonteen mukaan. On olemassa hoitoyhteisöjä, jossa tavoite on pitää ihmisistä huolta, mutta on myös aatteellisia yhteisöjä, joissa luonne on hieman erilainen. Yhteisöstä on kyse, kun ihmiset toimivat yhdessä jonkin asian puolesta ja päätösvalta toiminnasta ja toimintaresursseista on yhteisöllä itsellään ja kaikki yhteisön jäsenet pääsevät osallistumaan toiminnan hallintaan. (Lehtonen 1990)

Eli käytännössä tarvitaan muutama ihminen, joilla on samanlaista kiinnostusta toimia jonkin asian hyväksi ja yhteisö on käytännössä valmis. Suuremmilla yhteisöillä usein saadaan näkyvämpää toimintaa aikaan ja näin vastuutakin on helpompi jakaa ketään yksittäistä henkilöä kuormittamatta. Tärkein toiminta on yhteen hiileen puhaltaminen. Yhteisöön osallistuminen tulee aina perustua vapaaehtoisuuteen ja omiin kiinnostuksenkohteisiin. Toiminnan tavoitteiden tulisi olla jäsenistä lähtevää ja toiminnan kuuluisi olla aina demokraattista ja tasa-arvoista. Yhteisön toiminnan tarve voi tulla ulkoapäin, mutta toiminta itse on jäsenlähtöistä.

Hyvä yhteisö kunnioittaa kaikkia jäseniä ja antaa heidän äänen kuulua. Ihmisten erilaisuus on hyvässä yhteisössä rikkaus, jota voidaan hyvin valjastaa yhteisön toiminnan kehittämiseen. Jos jäsen tuntee itsensä luontevaksi yhteisössä, antaa hän myös paljon yhteisölle. (Raina & Haapaniemi 2005)

Kuinka paljon me voidaankaan toisiltamme oppia yhdessä tekemällä? Yksi osaa yhtä ja toinen osaa toista. Näin kokonaisuus voi olla ääretön moniosaaja. Ryhmässä toimimisessa on tärkeää, että jokainen pääsee tuomaan esille ne omat vahvuudet ja niitä osataan hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla. Ilman hyvää vuorovaikutusta tällaisten potentiaalien valjastaminen ei onnistu, joten se

on tärkein työkalu hyvässä yhteisössä. Kun on halua toimia yhdessä, hyvällä vuorovakutuksella voidaan saada aikaan uskomattomia tuloksia. Hyvä yhteisön ilmapiiri saa aikaan sen, että luottamus kasvaa ja sen myötä uskallus toimia ryhmässä omana itsenään laajenee uusiin mittoihinsa. Ryhmässä toimiminen ja osallisuuden tunne voivat toimia jäsenilleen suurena voimavarana elämässä. Yhteisö tarjoaa yhteenkuuluvuudentunnetta ja se tunne voi olla korvaamaton.

Etiikan tutkija Alasdair MacIntyre on todennut, että yhteisöjen sisäiset arvot ja niitä uusintavat kertomukset luovat perustan yksilöiden identiteetille. Yhteisön arvot antavat yhteisön jäsenten toiminnalle mielen ja merkityksen. Ne synnyttävät maailman, jossa tietyt asiat ovat olemassa ja tosia. Yhteisön arvomaailma muodostaa merkityksen kokonaisuuden, jossa yksilöiden toiminta on selitettävissä ja ymmärrettävissä. (Hautamäki 2005, 141).

Ryhmässä jokaisen kuuluisi olla oma tärkeä itsensä. Tavoitteena on, että jokaisen yksilön osaaminen nousee esille ja sille annetaan ryhmän voimin tukea, jotta kehittymistä tapahtuisi niin yksilössä kuin koko yhteisössä.

On olemassa muutamia termejä, jotka nousevat esille yhteisöstä puhuttaessa. Näitä ovat:

YHTEISYYS: Sanakirjassa yhteisyys määritellään lyhyesti tarkoittavan yhteenkuuluvuuden tunnetta, jota ilman yhteisöä ei ole olemassa. Lehtosen mukaan tämä voi muodostua toiminnan (toiminnallinen yhteisö) tai tietoisuuden vahvistaman yhteenkuuluvuuden tunteen (symbolinen yhteisö) tuloksena.

YHTEISÖLLISYYS voidaan pitkälti määritellä yhdellä sanalla, joka on kiinnostus. Sille ei kuitenkaan ole yhtä ainoaa määritelmää. Yhteisöllisyys on sujuvaa yhdessä tekemistä, jonka tuloksena voi syntyä jotain aivan uutta. Yhteisöllisyyden tunne voi syntyä hyvinkin nopeasti, kun halu toimia jonkin asian puolesta tuo ihmisiä yhteen.

YHTEISÖLLISTYMISESTÄ voidaan puhua, kun joukko ihmisiä pyrkii toimimaan yhteisen asian puolesta. Ryhmäytyminen tapahtuu siis toiminnan edetessä. Jos

puolestaan tarve joukon yhteen hiileen puhaltamiselle tulee ulkoapäin, puhutaan YHTEISÖLLISTÄMISESTÄ.

Nykypäivänä naapurustokin on yhteisö, vaikka se ei toimisikaan yhdessä. Asuinpaikkaan liittyvä yhteenkuuluvuuden tunne voi olla se tärkein yhteisyyden kokemus. Jos yhteinen toiminta puuttuu, puhutaan yhteisöllisyyden sijaan SYMBOLISESTA YHTEISYYDESTÄ.

(Lehtonen 1990)

Yhteisenä tekijänä melkein yhteisölle kuin yhteisölle on hyväntekeminen sekä huolenpito. Joko kohteena ovat yhteisön jäsenet itse tai yhteisön voimalla pidetään huolta jostain ulkoisesta kohteesta. Toki on yhteisöjä, joiden aatteet ja toimintamuodot eivät ole niin hyvää, mutta oma fokukseni suuntaa nyt vain näihin omien elämiensä hyväntekijöihin.

3.3 Hyvän kierrättäminen

Suomessa olemme tottuneet melko turvalliseen ja hyvinvoivaan arkeen. Tilanne kuitenkin koko ajan kiristyy ja erilaisia leikkauksia joudutaan tekemään. Se näkyy jo arjen hyvinvoinnissa ja tukea tarvitsevia ihmisiä on koko ajan enemmän. Tämän vuoksi se lähimmäisestä välittäminen on etenkin nyt sellainen asia, johon on alettava kiinnittämään huomioita. Koska varoja kiristetään, on ihmisten nostettava katseensa ja annettava puolestaan aikaa ja läsnäoloa hyvinvoinnin ylläpitämiseksi. Hetki yhteistä toimintaa esimerkiksi kaupankäynnin muodossa tai pihatalkoilla voi olla jo askel eteenpäin hyvinvoinnissa. Voisiko kaiken aloittaa niinkin pienellä eleellä kuin tervehdys naapurille, hymy vastaantulevalle ihmiselle tai muutama minuutti yksinäisen kanssa? Joskus hyvinkin pienet asiat voivat olla toisille pelastavia tekijöitä. Näistä pienistä asioista ei hyödy vain kohde, vaan tekijänkin mieli voi kirkastua.

Auttaessa lähimmäistä voi omakin olo kohentua. Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön vuonna 2011 tekemän tutkimuksen mukaan vapaaehtoistyötä tekevät ihmiset voivat paremmin (Eurofound 2011). Tosiasia on, että vapaaeh-

toistyöstä hyötyvät sekä auttaja että autettava, sanoo professori Taina Rantanen Jyväskylän yliopiston terveystieteiden laitokselta.

Kolme tärkeintä syytä hakeutua vapaaehtoistyöhön ovat halu auttaa, halu oppia uusia asioita ja mahdollisuus saada sekä antaa hyvää mieltä, Rantanen sanoo. – Muiden ihmisten auttaminen lisää ihmisen onnellisuutta ja parantaa henkistä hyvinvointia. Toisen ihmisen auttaminen on ihmiselle luontaista. Tämä ominaisuus on varmaan edesauttanut ihmiskuntaa menestymään. (Rantanen 2015)

Pienin elein voi kokea olevansa osa jotain suurta. Siskojen ja Simojen välittämisen keikoilla on käyty haravoimassa kotihoidon piirissä olevien henkilöiden takapihat syyskuntoon, autettu ikäihmisiä palvelutaloissa, laitettu ruokaa nuorten kanssa ja nyt vuorostaan neulotaan sukkaa lapsille. Muutama tunti omaa aikaa lähimmäisen hyväksi on ollut todella hieno kokemus.

Lyhyt aika, helppo toiminta ja lopputulos voi siitä huolimatta olla todellakin vaikuttava kohteen lisäksi tekijälle itselleen. Arki on usein kiireistä. Emme ehdi nostamaan katsettamme oman elämämme oravan pyörästä ja tästä syystä usein sokeudumme ympärillä tapahtuviin asioihin. Ennen aikaan oli automaatio, että naapureita autettiin, jutusteltiin vieraiden kanssa ja oltiin yleensäkin enemmän läsnä. Tämä on asia johon olisi hyvä kiinnittää huomioita ja hieman ottaa takapakkia tästä tekniikka yhteiskunnasta, johon suurin osa meistä on sukeltanut ja joka vie meiltä luvattoman paljon aikaa. En tarkoita, että esimerkiksi sosiaalisessa mediassa pyöräminen sulkisi pois toisista huolta pitämistä ja hyvän kierrättämistä. Se on vain oma maailmansa, jossa meidän kuuluu nykypäivänä olla ja jossa voimme myös auttaa, mutta emme kuitenkaan saisi unohtaa konkreettista vuorovaikutusta ja lähimmäisistä huolehtimista. Näiden kahden asian saaminen balanssiin on asia, jota meidän kaikkien tulisi harjoitella.

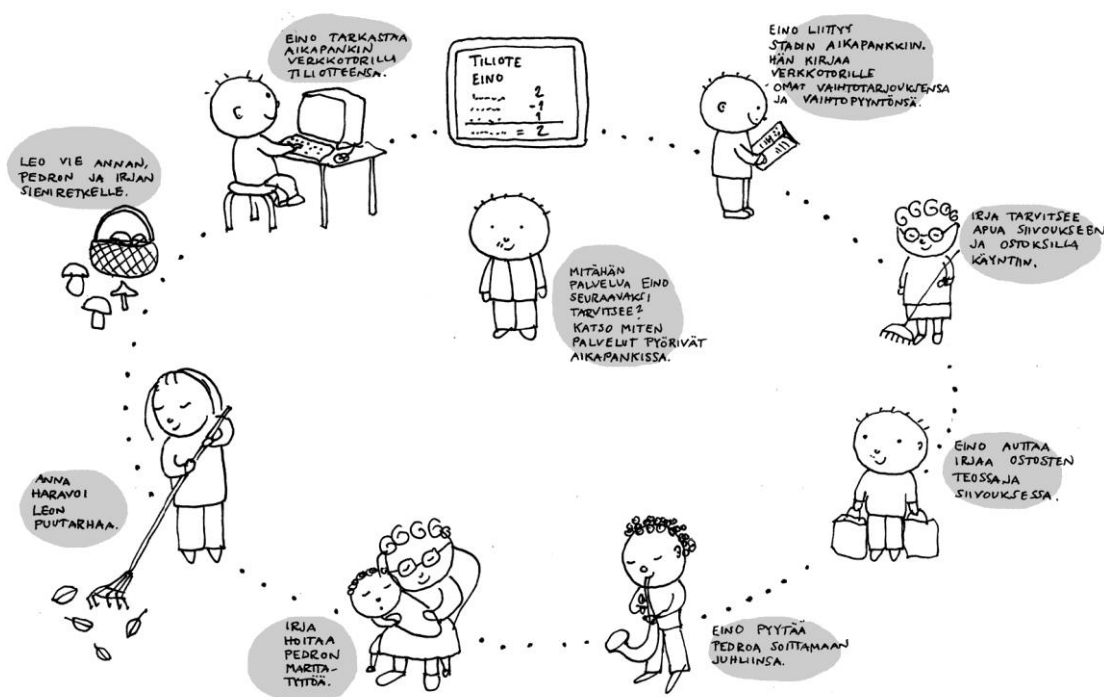
Yhteiskunnassa puhaltaa ajansaatossa erilaisia megatrendejä, joiden mukaan yhteiskunta järjestää toimintaa. Huojentavana uutisena tällainen toisista välittämisen megatrendi on selkeästi nostamassa päätään ja erilaisia toimijoita on alkanut heräämään liikkeelle. Pop-up toiminta selkeästi kiinnostaa ihmisiä ja tällaisten toimintojen järjestäminen onnistuu nykypäivänä helposti sosiaalisen median avulla, joka on sekä elämämme mörkö että mahdollisuus.

3.4 Talkoot ennen ja nyt

Talkoilla on Suomessa vuosisatojen mittainen historia ja niiden vuosien saatossa syntyneet perinteet. Työllä auttaminen on aina ollut osa meitä. Etenkin maataloustöissä, jossa töitä oli paljon ja rahaa vähän, oli talkooapu korvaamaton. Naapureita autettiin tekemällä yhteistyötä. Talkoilla autettiin myös vähäosaisia ja ongelmassa olevia koko yhteisön voimin. Vastavuoroisesti talkoisiin liittyi talosta saatava kestitys sekä niin sanottu vastavuoroisuuden periaate. Autan sinua, sinä autat myöhemmin minua. Vähäosaisten auttamisessa ei vastavuoroisuutta noudatettu. Talkoissa tehtiin kyläyhteisön yhteiseksi hyväksi koituvia töitä, mm. rakennettiin seurantalo tai korjailtiin teitä. Vaikeina aikoina talkoiden merkitys on korostunut ihmisiä yhdistävänä tapahtumana. Toisen maailmansodan aikana talkootyöstä tuli merkittävä jälleenrakennustyön muoto. Talkoilemalla pidettiin yllä uskoa yhteistyön voimaan sekä parempiin aikoihin. 1940-luvulla jatkosodan aikoihin talkoiden jatkuva tarve kävi ilmeiseksi. Sota-ajan talkootoiminnalla haluttiin vahvistaa nuorten moraalialueita: työn arvostusta, lähimmäisen rakkautta sekä säästäväisyyden hyvettä. Nuorten tarmo käytettiin kansantaloudellisesti ja kasvatuksellisesti tärkeisiin kohteisiin. Nuoria motivoitiin talkoisiin jopa järjestämällä marjojen poiminnan talkoomaailtoja. Suosittuina talkoomuotoina toimivat myös erilaiset teollisuuden raaka-aineeksi kelpaavien jätteiden sekä vaatteiden keräystalkoot. Kaikki kansanluokat haluttiin saada mukaan talkoisiin, jolla pyrittiin korvaamaan sodassa menetettyä työvoimaa ja työaikaa sekä autamaan vähävaraisia. (Pukkila 2007, 9-15)

Talkootyön arvostus on säilynyt suomalaisissa nykypäivään asti. Erilaisia yhteisöllisyyteen ja jakamiseen liittyviä toimintamuotoja on syntynyt Suomeen paljon viime vuosien aikana ja kiinnostus niitä kohtaan on kansalaisilla kova. 2000-luvun ensimmäisellä kymmenyksellä Suomeen rantautui maailmalta Timebanking niminen Aikapankki. Internetissä toimivat aikapankit ovat rinnakkaisvaluuttana ja vastavuoroisuuteen perustuvia talousjärjestelmiä. Käytännössä aikapankkiin voit kirjata tarjoamaasi apua ja tuntimäärää tai puolestaan "tilata" tarvittua työtä. Raha ei siis vaihda omistajaa, vaan ainoastaan aika ja palvelut. Ympäri Suomea on perustettu ainakin 45 erilaista aikapankkia, joista suosituin lie-nee Stadin aikapankki.

Stadin Aikapankki on tarkoitettu kaikille Helsingissä ja sen lähistöllä asuville ihmisille, jotka haluavat tarjota omaa aikaansa ja apuansa yhteisön käyttöön ja samalla saada apua omaan arkeen. Aikapankissa jaetaan taitoja niin, että esimerkiksi ompelusta pitävä henkilö tarjoaa korjausompelua muille jäsenille ja saa itselleen apua esimerkiksi lastenhoidossa tai juhlien järjestämisessä. Aikapankki ei tunne euroja vaan valuuttana on tovi. Koska Aikapankin periaatteena on, että kaikkien aika, työ ja avun tarve ovat yhtä arvokkaita, vastaa 1 tovi kaikissa tilanteissa yhtä työtuntia. (Stadin aikapankki 2010)



Stadin aikapankin toimintaidea (Stadin aikapankki 2010)

Aikapankkien tavoite on vaikuttaa suoraan lähialueiden hyvinvointiin. Kuitenkin toiminnan raju nousu nosti viranomaisten päät ylös. Vuonna 2013 Yle uutisoi viranomaisten aikeista puuttua aikapankkien toimintaan, joiden kautta vaihdetaan tuhansia työtunteja vuodessa. Harmaan talouden yksikön mukaan aikapankkien toiminnassa piilee harmaan talouden riskejä. Tavoitteena olikin kerätä verotuloja verkon kautta vaihdettavista työsuoritteista. Tästä aikapankki aktiivit olivat hyvin ihmeissään. Ongelmaksi nousi se, että aikapankissa tehty vaihtotyö oli veronalaista. Aikapankkien vaihtotyön on ajateltu olevan talkootyötä tai niin sanottua naapuriapua, jotka ovat verottomia, mutta mukaan on saattanut mahduttaa ammatillista työtä kuten esimerkiksi hierontaa tai remonttiapua. (Jaakkola 2013)

Toisinaan meillä Suomessa asioista tehdään byrokratian myötä hyvinkin haastavaa. Se on melko absurdia, että täytyy miettiä uskallanko verottajan pelossa käydä kastelemassa naapurin kukat heidän ollessa reissussa tai voinko neuloa villasukat palkkioksi ystävälle, joka oli auttamassa juhlien järjestämisessä. Toki maalaisjärjen käyttö tällaisissa tilanteissa on kultaa, mutta kyllä se pistää välillä miettimään. Lähimmäisen auttaminen ei saisi olla vaikeaa ja sitä ei kuuluisi ohjata ylhäältä käsin. Halu auttaa lähtee tekijästä itsestään.

4 YHTEISKUNNAN SEKTORIJAKO

Puhuessamme suomalaisesta yhteiskunnasta, viittaamme sillä Suomen valtion ja suomalaisen kulttuurin muodostamaan kokonaisuuteen. Tällainen ajatus kansallisvaltion ja kansallisen kulttuurin kietoutumisesta toisiinsa on ilmiönä vielä melko tuore. (Jokinen 2006, 27).

Suomalainen yhteiskunta jaetaan eri sektoreihin. Meiltä löytyy julkinen-, yksityinen, kolmas sekä uutena nousevana ”neljäs sektori”. Uudelle nousevalle sektorille ei tarkkaa määritelmää vielä ole, mutta neljännestä sektorista on alustavasti puhuttu. Vielä kymmenen vuotta sitten sektorijako oli hyvin selkeästi kolmella jaollinen. Kuitenkin viime vuosina neljännen sektorin toiminta on alkanut nostamaan päätään ja sektorijakoa on alettu katsomaan uusin silmin.

Uudentyyppisten aktivismien nousu murtaa totutun ajattelun kansalaisyhteiskunnasta yhdistystoimintana ja kansalaisjärjestöjen kenttänä, jota kutsutaan yhteiskunnan kolmanneksi sektoriksi elinkeinoelämän ja julkisvallan rinnalla. Järjestöjen rinnalla on rakentumassa kansalaistoiminnan alue, jonka tutkijat ovat nimenneet neljänneksi sektoriksi. He tarkoittavat neljännellä sektorilla kansalaistoimintaa, joka luonteeltaan proaktiivisena keskittyy toimintaan ja organisoituu järjestötoiminnan ulkopuolella. (Meriläinen-Tenhu 2016)



Yhteiskunnan toiminnan sektorijako itseorganisoituvassa kaupungissa. (Mäenpää, Faehnle & Schulman 2017 tulossa).

Kyse on uudenlaisesta yhteiskunnallisesta liikkeestä, jossa pyritään saamaan tavoitteille huomioita ja sekä muutoksia yhteiskunnassa. Liikkeet luovat todellisuutta, osoittavat itsestään selvinä pidetyt asiat vääriksi, luovat identiteettiä sekä määrittelevät päämääriä ja keinoja. Tämä tapahtuu liikkeiden keskinäisen vuorovaikutuksen ja yhteiskunnallisen määrittelykamppailun tuloksena. (Oikeusministeriö 2009)

4.1 Julkinen- ja yksityinen sektori pähkinänkuoressa

Julkisen sektorin toimijoita ovat valtio ja kunnat. Julkinen sektori toimii julkisesti ja on hyvin muodollinen. Se ei kuitenkaan tavoittele voittoa. Julkisen sektorin tarjoamat palvelut kustantaa ja järjestää kunta tai valtio itse. Rahoitus koostuu pääosin verorahoista. Järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen on katsottu olevan riittävä julkisen sektorin sitä hoitaessa. Suomessa tämä pitää sisällään oikeuslaitoksen, poliisin sekä armeijan. Julkisella sektorilla on myös paljon muita toimia. Näitä ovat mm. osa koulutuksesta, terveydenhuollosta sekä ympäristönsuojelusta. Julkinen sektori hoitaa myös joltain osin teollisuutta sekä tiedo-

tus-, viihde- ja liikennetoimintaa. Julkisen sektorin toiminta on siis hyvin laajaa ja monipuolista.

Yksityisellä sektorilla tarkoitetaan yksityistä liiketoimintaa. Se toimii markkinaehtoisesti ja sillä tavoitellaan voittoa. Se on kasvavassa määrin osa meidän kansantaloutta ja onkin jo julkisen sektorin vertainen palveluntuottaja. Voittoa tavoittelemattomat yhteisöt, kuten kirkko ja seurakunnat, luetaan myös yksityiseen sektoriin (Tilastokeskus 2017).

Yhteistyötä julkisella ja yksityisellä sektorilla tapahtuu monilla osa-alueilla, mutta etenkin yksityiset sosiaali- ja terveyspalvelut täydentävät julkisia palveluja. Yritykset, järjestöt ja säätiöt voivat myydä palvelujaan joko kunnille, kuntayhtymille tai suoraan asiakkaille. Yritysten ja järjestöjen osuus sosiaali- ja terveyspalvelujen tuotannosta on 2000-luvun aikana kasvanut huomasti. SOTE-uudistus eli sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakenteen uudistus tulee korostamaan julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä. Uudistuksessa painotetaan seuraaviin asioihin:

- yksityiset sosiaali- ja terveyspalvelut täydentävät kunnallisia palveluita ja tarjoavat niille vaihtoehtoja
- yksityisiä sosiaali- ja terveyspalveluja koskeva lainsäädäntö yhdistetään ja selkeytetään
- julkisen ja yksityisen sektorin valvontaa yhtenäistetään

(Sosiaali ja terveysministeriö 2017)

4.2 Kolmas sektori

Kolmas sektori toimii julkisen vallan, yksityisen liiketoiminnan sekä kotitalouksien väliin jäävällä alueella. Alueella on monia nimityksiä kuten kansalaisyhteiskunta, vapaa kansalaistoiminta, kansanliike tai yhteiskunnallinen liike. Kolmannessa sektorissa puhutaan aina yhdistyksistä ja järjestöistä.

Kolmannen sektorin osatekijöitä ovat:

1. Tietty institutionalisoituneisuus. Kolmannella sektorilla on paljon järjestyssääntöjä sekä sieltä löytyy yhdistysrekisteri.
2. Voittoa tavoittelematon toiminta eli Non profit periaate.

3. Toimijoilla on oikeus valvoa omaa toimintaansa joten puhutaan itsehallinnollisuudesta.

4. Vapaaehtoisuus eli jäsenyyden tahdonalaista perustaa, mutta myös sitä, että toiminnan lähtökohta on lahjoitukset sekä vapaaehtoisten panos muiden varaiskeruun ja palkatun henkilökunnan sijaan. (Helander 1998, 53-55)

Jako on suuntaa antava, mutta sitä on myös kritisoitu. Jos kriteeristöä tulkitaan liian tiukasti, voidaan joutua sulkemaan kolmannen sektorin ulkopuolelle yhteiskunnallisesti merkittäviä toimijoita, joita ovat mm. toimintakeskukset, uskonnolliset yhdyskunnat tai poliittiset puolueet. (Saukkonen 2013)

Vaikka hyvinvointipalvelut Suomessa ovat pitkälti rakentuneet valtion ja kuntien varaan, on erilaisilla vapaaehtois- ja kansalaisjärjestöillä ollut merkitystä niiden tuottamisessa. Kolmas sektori on paljon muutakin kuin ainoastaan sosiaali- ja terveysalan toimintaa. Myös kulttuurin ja urheilun saralla on yleishyödyllisellä vapaaehtoistyöllä suuri merkitys. (Jokinen 2006, 254).

Suomessa järjestöjen toiminta on laajentunut myös palkkatyön suuntaan palvelutuotannon kasvun myötä. Vuonna 2011 järjestökentässä tehtiin palkkatyötä noin 77 000 henkilötyövuoden verran. Vapaaehtoistyön suurimpia haasteita tulevaisuudessa on palkkatyön ja vapaaehtoistoiminnan yhdistäminen siten, että työelämän ja kansalaisyhteiskunnan näkökulmat tulevat huomioituksi. Järjestötoiminnan tulisi palvelutoiminnassa toimia samojen työolojen piirissä kuin muukin palkkatyö. Samalla tulisi kuitenkin huolehtia siitä, että toiminnasta ei tule liian byrokraattista ja järjestöille tyypillinen moniäänisyys säilyy. (Berner 2015)

Juurikin tämä liikenne- ja viestintäministerin mainitsema byrokraattisuus on nostanut päätään. Ihmiset kokevat vapaaehtoistyön kolmannella sektorilla työlääksi ja sitoutuminen pitkiksi ajoiksi koetaan vaikeaksi. Vuoden 2016 järjestöbarometrin mukaan yleisin huolenaihe on ihmisten saaminen yhdistysten luottamustehtäviin. Myös vapaaehtoisten määrä, jäsenistön aktiivisuus osallistua yhdistyksen toimintaan sekä jäsenmäärät herättävät huolta. (Järjestöbarometri 2016).

Suomessa valtion (ja kunnan) ja kansalaisyhteiskunnan välillä on ollut vallalla läheinen suhde. Sitä on pidetty vastakkainasettelusuhteen sijaan kumppanuutena. Kansalaisten asiat on Suomessa pyritty hoitamaan yhdistysvälitteisesti,

nimenomaan rekisteröityjen yhdistysten toimesta. Vastapalveluksena on yhdistysten odotettu noudattavan politiikkapelin sääntöjä. Kuitenkin sovinnainen puoluepoliittinen yhdistysalue on menettänyt mahtinsa: tämän tyylisiä uusia yhdistyksiä ei nykypäivänä juuri synny. Myös suomalaisten osallistuminen poliittisten puolueiden ja yhdistysten toimintaan on vähentynyt merkittävästi. Keskeisenä yleisenä kehityssuuntana yhdistyslaitoksen kokonaisuudesta erottuu perinteisen puoluekytkentäisen poliittisen organisoitumisen ("formaali politiikka") voimakas heikentyminen, jopa romahtaminen. Vuosituhannen vaihteessa on perustettu määrällisesti ja suhteellisesti enemmän kuin koskaan kulttuurin eri osa-alueiden, liikunnan-alan ja muiden vapaa-ajan ja harrastetoiminnan yhdistyksiä. Tyypillisesti suomalaiset osallistuvat erilaisiin kulttuuri- ja harrastusyhdistyksiin ja liikuntaseuroihin. Tämä todentaa, kuinka yleinen yhdistyskehitys vie pois päin puoluepoliittisesta kohti elämäntapa- ja elämäntyyliyhdistyksiä. Uudet perustetut yhdistykset ovat usein pienikokoisia, paitsi jäsenmääriltään, myös budjetiltaan ja toimintakapasiteetiltaan. Tutkimuksissa on havaittu, että pienet yhdistykset ovat tehokkaampia yhdistysaktivistien "tuottajia". Ne kykenevät suuria järjestöjä paremmin muuntamaan muodollisen jäsenyyden toiminnalliseksi aktiviteetiksi. (Oikeusministeriö 2009, 120-132)

Kaivatessani käytännön kokemusta kolmannella sektorilla tapahtuvaan murrokseen päätin lähestyä muutamaa omien alojensa raudanlujia ammattilaisia pienen haastattelun muodossa (liite 1). Haastattelu tapahtui sähköpostin välityksellä marras-joulukuussa 2016. Haastateltavina toimivat filosofian tohtori ja Sivistysliitto Kansalaisfoorumien pääsihteeri Aaro Harju. Aaron kiinnostuksen kohteisiin ovat kuuluneet muun muassa kansalais- ja järjestötoiminnan kehittäminen sekä yhteisöllisyyden ja osallistuvat demokratian edistäminen. Hän on kirjoittanut lukuisia teoksia kyseisiin teemoihin liittyen.

Toinen haastateltavani oli Siskojen ja Simojen perustaja Eero Väisänen. Eero suoritti MBA-tutkinnon vuonna 2012 lopputyönään "sosiaalisen hyvinvoinnin kehittäminen paikallisyhteisöissä". Lopputyö sisälsi valmiin käyttökelpoisen suunnitelman vapaaehtoistoiminnan kehittämisestä nykyaikaan sopivalla tavalla. Idea muuttui innovaatioksi ja näin Siskot ja Simot sai alkunsa. (Siskot ja Simot)

Kysyinkin Aaro Harjun ajatuksia liittyen vapaaehtoisten sitouttamiseen ja kolmannen sektorin murrokseen. Hänen mukaan muutosta entiseen on tapahtunut kovasti. Nuorten ja nuorten aikuisten osallistuminen ja sitoutuminen ovat muuttuneet. Nyt on pop up -tyyppinen toiminta mahdollista sosiaalisen median ansiosta. Myös virkahallinto on rentoutunut ja lupakäytännöt ovat väljempiä ja sen myötä voidaan ja uskalletaan toimia jopa ilman lupia. Nuoret ja nuoret aikuiset haluavat toteuttaa luovuuttaan ja halutaan olla erilaisia ja yksilöllisiä. Byrokratian kahleista toivotaan myös vapautta ja sen vuoksi sitoutuminen on haastavaa. Sukupolvien välillä on myös iso ero lyhyt- ja pitkäjänteisyydessä. Aika on hektisempää ja toimintojen pitää tapahtua nopealla tahdilla. Elämän syke on kaikkiaan nopeampi, kiireisempi ja hätäisempi. Arvomaailma on muuttunut ja se heijastuu käyttäytymiseen. (Harju, Aaro 2016)

Myös Eero Väisäsen haastattelu tapahtui samalla kaavalla ja sainkin vastauksissa paljon samaa, mutta Eero nosti esille myös eri ryhmien erilaiset tarpeet. Risc-arvotutkimukset kertovat, että suhteessa on havaittavissa eroja eri ihmisryhmien välillä. Nelikentällä mukavuudenhaluiset ja nopealiikkeiset ryhmät eivät mielellään sitoudu pitkäaikaiseen vapaaehtoistyöhön, kun taas näkemykselliset ryhmät sitoutuvat paremmin erilaisiin projekteihin ja vain vakiintuneisiin ryhmiin kuuluville perinteet, vakiintuneet arvot ja yhteisöllisyys ovat tärkeitä. (Väisänen, Eero 2016).

Molemmissa haastatteluissa yhdistyi ajan muuttuminen sekä ihmisten halu toimia itsenäisinä sitoutumatta pitkäaikaisiin toimiin. Muutos ei tarkoita, että ihmisiltä ei löytyisi halua auttaa, mutta auttamisen tapa on vain muuttunut. Nykyaikaiset ihmiset selkeästi hakevat matalankynnyksen toimintoja, joihin voi hypätä mukaan hetkeksi ilman sen suurempia lupauksia tulevast.

Kuten aikaisemmin jo todettiin, onneksi vapaaehtoistoiminnan muotoja on monia ja kentälle mahtuu kaikki halukkaat. Toinen haluaa sitoutua, toinen haluaa piipahtaa hetken. Kuitenkin molempien panos on yhtä arvokasta.

4.3 Neljäs sektori

Helppoa vapaaehtoistyönmuotoa hakevat eksyvät nykypäivänä enenevässä määrin neljännen sektorin toimintaan mukaan. Neljäs sektori on järjestötoiminnan ulkopuolelle organisoitunut kansantoiminnan alue. Neljännen sektorin alue keskittyy toimintaan ja on selkeästi nousussa. Kansalaiset ottavat julkisvallalle ja kolmannelle sektorilla kuuluneita tehtäviä hoidettavakseen. Neljännen sektorin nousu sekoittaa nykyistä yhteiskunnan sektorijakoa ja tilannetta täytyy katsoa uusin silmin. Työnjakoja tulee määritellä hieman uudelleen. Kuten voi huomata, moni kolmannen sektorin määritelmistä pätee myös neljännelle sektorillekin ja päinvastoin.

Neljäs sektori pitää sisällään kansalaisaktivismia, eli kansalaiset itse organisoivat omaehtoista yhdessä toimimista. Kaupunkiaktivistit pyrkivät parantamaan omaa kaupunkiaan ja sen oloja. Näitä parannuskohteita voivat olla mm. kaupungin toiminnan uudistaminen, alueiden elinvoimaisuus, ekologisuus ja kestävä kehitys sekä tietenkin he edistävät kansalaisten mahdollisuutta osallistua. Osallistua voi monin tavoin. Rajanveto ei ole selkeä. Pienemmässä mittakaavassa osallistua voi kiinnittämällä huomioita omiin elintapoihin. Kuinka pienillä muutoksilla voisin vaikuttaa? Lajittelenko roskat? Ostanko ruokaa lähituottajilta? Tuenko pienyritystä? Ajanko lyhyet matkat autolla vai kulkisinko kuitenkin pyörällä? Suuremmissa mittakaavassa osallistuminen voi olla mm. tapahtumien järjestämistä, kansalaisliikkeiden ja yhdistysten toiminnassa mukana oloa, kaavoitukseen osallistumista tai vertaispalveluiden tarjoamista.

Osallisuuden tunnetta vahvistaa varmasti se, että ihminen pääsee antamaan itsestään jotain muiden hyväksi ja näkee ne positiiviset vaikutukset, joita tästä omasta toiminnasta seuraa (Sauri 2015). Tässä tapauksessa sukkatalkoiden koordinoiminen ja siitä seurannut jälkipyykki kyllä vahvisti omaa osallisuuttani. Tunsin selkeää ylpeyttä omasta kunnastani ja ilolla koen olevani osa sitä. Tämä myös motivoi ehdottomasti kokeilemaan jotain muutakin yhteistä toimintaa.

Neljäs sektori voi olla mahdollisuus, mutta se asettaa myös haasteita. Julkisella ja yksityisellä sektorilla on omat sääntönsä ja byrokratiensa. Järjestöjen ja valtion kumppanuussuhde asettaa omat rajoitteensa. Neljäs sektori ja sen aktiiviset kansalaiset ovat vapaita toimimaan haluamallaan tavalla lain sallimissa rajoissa. Tämä voi tietenkin joissakin tilanteissa olla jonkinlaista kritiikkiäkin valtaa vastaan ja toiminta voi olla kärkeästä ja kantaaottavaa, mutta kuten jo aiemmin kirjoitin uskon ja toivon, että päätavoite on tuottaa hyvää mieltä itselle ja muille. Joka tapauksessa elämme muutosten aikaa ja mahdolliset uudet sosiaaliset liikkeet voivat horjuttaa nykytilannetta.

4.4 Kaupunkiaktivismi / Kansalaisaktivismi

Kansalaisyhteiskunta rakensi Suomen kansakunnan ja yhteiskuntajärjestelmän. Nyt rakentaminen on aloitettu uudelleen. Kaupunkilaiset ottavat itselleen tehtäviä, jotka ovat perinteisesti kuuluneet viranhaltijoille ja edustukselliselle päätöksenteolle. Kun toimintatavat muuttuvat, valta, ryhmäytyminen ja kansalaisuus muuttuvat. Oletettavasti suunta on kohti tasa-arvoisempaa ja yhteisöllisempää yhteiskuntaa. Neljännen sektorin toiminnasta puhuttaessa käsitellään usein kansalaisaktivismia tai kaupunkiaktivismia, jotka molemmat viittaavat aktiivisiin vaikutushaluisiin henkilöihin ja heidän linkittymiseen. Kaupunkiaktivismi on kansalaisten itse organisoimaa ja omaehtoista yhdessä tekemistä, joka yleensä tapahtuu järjestötoiminnan ulkopuolella. Se on luonteeltaan aloitteellista, rakentavaa ja proaktiivista. Toiminta suuntautuu ensisijaisesti toimintaan, ei poliittiseen mielenilmaukseen tai vaikuttamiseen. Toiminta nojautuu luovaan tee-se-itse-henkeen sekä commons-ajatteluun eli maalaisjärjen käyttöön. Toiminnassa ja järjestäytymisessä hyödynnetään paljon internetiä ja sosiaalista mediaa. Yleisesti toiminta tapahtuu omissa kaupunkitilassa tai liittyy muuten kaupungin oloihin. (Mäenpää & Faehnle 2016)

Kaupunkiaktivistit tarttuvat oman kaupungin toimintaan osallistumalla esimerkiksi kaupunkimiljöön suunnitteluun ja toteutukseen. Erilaisten tapahtumien järjestäminen on myös monissa osin alkanut kääntymään kaupunkiaktivistien toiminnaksi. Halu saada omaa asuinalueitaan ”elämään” saa kaupunkiaktivistit liikkeelle.

Kansalais- / kaupunkiaktiivisuuden nousulle on useita eri syitä:

- Teknologia on mennyt eteenpäin suuria harppauksia. Digitalisaation myötä yhteydenpito toisiin on helpompaa ja hetkessä voi tavoittaa suuriakin määriä henkilöitä Internetin sekä sosiaalisen median välityksellä. Toimijaverkostojen kokoaminen on nykypäivänä paljon helpompaa.
- Kuluttajuudessa on tapahtunut muutosta. Kuluttaminen on enemmän osallistuvaa ja jakamista tapahtuu kasvavissa määrin.
- Työkentällä on tapahtunut muutosta. Mikroyrittäjyys, freelancerismi sekä yhteisölliset co-working tilat ovat tätä päivää.
- Ihmiset tahtovat elää entistä ekologisemmin. Kierrättäminen on trendikästä.
- Yritystoiminnan megatrendeiksi ovat nousseet startup-henkisyys sekä eettinen yrittäjyys
- Ihmiset ovat pettyneitä politiikkaan ja tästä syystä he kokevat olevansa pakotettuja suoraan toimintaan.
- NIMBY (not in my backyard) vastustaminen on muuttunut enemmän YIMBY (yes in my backyard) kannatukseen. Kallioliike on hyvä esimerkki YIMBY ilmiöstä. Vuonna 2011 he nousivat vastustamaan julkisuuteenkin nousseisiin vaatimuksiin Hurstin leipäjonon häätämisestä.

(Mäenpää & Faehnle 2016)

Kaupunkiaktiivisuutta on monenlaista ja sen selkeyttämiseksi sitä on yritetty hie-
man luokitella. Kaupunkiaktiivisuutta voi siis olla:

1. Jakamis/alusta/vertais/kansalaistalouspalvelut
 - vertaiskauppa: mm. erilaiset nettikirpputorit ja ruokapiirit
 - vertaisvuokraus: mm. kimppakyytipalvelut ja Nappi Naapuri
2. Yhteisöaktiivisuus, jossa korostuu toisten auttaminen, yhteisöllisyys ja ekologisuus
 - kaupunkitapahtumat: ravintolapäivä, saunapäivä, block partyt
 - paikalliset liikkeet: Kallio liike, Myyrmäki liike

- sosiaalinen vertaistuki: hätäkahvit, hätäkaljat
 - julkisten palveluiden parantaminen: varamummo ja – vaari palvelut, yksityiset kirjastot
 - ekoliikkeet: ei laiteta pakasteita pieneen pussiin
3. Tila-aktivismi eli tilan muuttaminen lyhyeksi tai pitkäksi aikaväliksi suoraan tai suunnittelun kautta
- kaupunkisuunnitteluryhmät
 - talon tai tilan valtaajat, avaajat ja tuunaajat (taukotila, korttelipihat takaisin)
 - artivismi eli taideaktivismi (graffiitit, neulegraffiitit, flash mobit)
4. Digiaktivismi eli tietotekniikan hyödyntämistä kehittävä aktivismi
- haktivismi (vaatii tiettyä tietotekniikkaosaamista)
 - digiyhteiskunnan kehittäminen
5. Aktivismien tuki eli aktivismi joka tukee muita aktivisteja
- innovaatio ja välittäjä yhteisöt
 - aktivismien välineiden kehittäminen (joukkorahoitusohjelmat, tutkimus ja selvitystyö, erilaiset oppaat)
 - aktivoiva viestintä (erilaiset foorumit)

(Mäenpää & Faehnle 2016)

Listaa kirjoittaessa löysin monta kohtaa itsessäni, jotka ovat jo huomaamatta sukeltaneet omaan arkeen asiaa sen suuremmin miettimättä. Jakamistalous alkaa näkymään selkeästi omassakin kotikunnassa ja Facebookin Klaukkala kierrättää (yli 4000 jäsentä) sekä Kirpputori Nurmijärvi (melkein 7000 jäsentä) ovat jatkuvalla käytöllä niin ostajana kuin myyjänäkin. Lelut, pelit, kirjat, vaatteet

ja huonekalut vaihtavat helposti omistajaa ja noutomatkat pysyvät inhimillisinä, kun pystyy helposti rajaamaan hankinnat oman kunnan sisälle.

Itse luokittelen kaupunkiaktivismiin ehdottomasti hyväntekemisen raameihin. Aina on kuitenkin olemassa ne varjopuolet, jotka saavat hyvätkin asiat usein ikävään valoon. Tästä lyhyesti nostan esimerkkinä Kemistä alkunsa saaneen yhteisön Soldiers of Odinin. Odinin soturit ovat katupartioiliike, joka sai alkunsa toissa syksyn ja talven aikana, jolloin Suomeen saapui ennätysmäärä turvapai-kanhakijoita. Monilla paikkakunnilla aloitti katupartioita. Ne pyrkivät oman näkemyksensä mukaan lisäämään turvallisuutta julkisilla paikoilla. Kaunis ajatus, mutta perustajajäsenten taustoja tutkien ei varmuudella pysty toteamaan, kuinka pyyteetöntä toiminta oli. Toiminta ehti levitä useille paikkakunnille kulovalkea lailla, mutta on selkeästi viime aikoina alkanut häviämään katukuvasta ja toiminta on vähentynyt.

5 SOSIAALINEN MEDIA JA MARKKINOINTI

Markkinointia tapahtuu nykyaikana jatkuvalla syötöllä. Mainoksia tulee eteen televisiossa, radiossa, internetissä, lehdissä, kadun varsilla ym. eli ihan joka paikassa. Katsojien määrä on pirstaloitunut ja puhutaankin enemmän osayleisöstä ja siitä, että tärkeintä on saavuttaa oikea yleisö (Harju 2016, 200). Kuinka siis erottua tällaisesta jatkuvan mainostamisen tulvasta ja etenkin kun mainostamiseen ei ole käytettäviä varoja? Kuinka tavoittaa se oma yleisö? Siskot ja Simot ovat luovan välittämisen yhteisö ja myös markkinoinnissa on käytettävä luovuutta. Ennen tavoitettiin ihmiset helposti esimerkiksi joukkosähköpostitse tai kirjeitse, joka saattoi olla se ainoa tapa, mutta nykyään se on vain yksi keino muiden joukossa. Tavalla tai toisella tieto on saatava ihmisille, kuntalaisille ja vapaaehtoistyöntekijöille tai toimintaa ei ole. Markkinoinnin merkitys on äärettömän suuri tapahtumien onnistumisessa. Markkinoinnissa reittejä on monia. Jokaisen on etsittävä ne omat tapansa toimia ja jokaiselle tapahtumallekin täytyy pyrkiä löytämään ne omat parhaat polkunsä, jotta onnistuminen on taattu. Opinnäytetyössäni on luovaa välittämistä, mutta kuitenkin se pitää sisällään

suuren sanoman yhteisön olemassaolosta ja toimii täten myös markkinoinnin välineenä.

5.1 Yhteisöllisyys sosiaalisessa mediassa

Piritta Seppälä (Seppälä 2014, 19) on luonut kirjaansa *Kuuntele ja Keskustele* yksinkertaisen rungon sosiaalisen median strategiasta, joka jokaisen järjestön ja yhteisön olisi hyvä tehdä. Suunnitelmasta olisi hyvä nousta ylös seuraavat asiat:

1. Toiminta-ajatuksen hahmottaminen; miksi olemme läsnä sosiaalisessa mediassa?
2. Tavoitteiden konkretisoiminen
3. Listataan tavoitteisiin pääsyn mahdollistavat kohderyhmät sekä näiden tavoittamisen tavat.
4. Luetellaan menetelmät, joita käytetään.
5. Määritellään resurssit.
6. Määritellään mittarit, joilla tavoitteeseen pääsyä seurataan.

Kirjan suurin kohderyhmä on järjestöt, mutta kuten huomaa edeltävät ohjeet toimivat hyvin käytettäväksi myös yhteisöissä.

Mietittäessä yhteisölle sopivia markkinointikanavia on joskus hyvä laittaa kaikki mahdollisuudet kerralla pöydälle. Mitä kanavia kannattaa hyödyntää ja mikä niiden rooli on? Kenet kanava tavoittaa? Vaihtoehtoja on paljon ja joskus osasta on luovuttava. Ei pidä rakastua välineisiin. Luovuus ei suotta koostu sanoista ”luovu” ja ”uus”. Myös kokeilumieltä olisi hyvä suosia ilman paineita siitä, että on onnistuttava kerralla. (Harju 2016, 202)

Yleisesti yhteisöillä ei ole mielin määrin varoja käytettävänä, joten erilaisten tempauksien järjestämiseen tarvittavat markkinointikulut ovat usein puhdas nolla. Onneksi sosiaalinen media mahdollistaa yhteisöjen asettumisen maksutta myös verkkoon ja samanhenkiset ihmiset voivat löytää sieltä omat paikkansa. Facebook on hyvä pohja kohtaamiselle, mutta valitettavasti se ei nykypäivänä tavoita enää niin helposti nuoria, koska he ovat jo siirtyneet eri palveluita käyttämään. Tästä syystä käytettäviä mainoskanavia on yleensä useita (mm. Twitter, Snapchat, Instagram, Periscope). Joka tapauksessa Suomessa Facebook toimii kelvollisen hyvänä alustana kohtaamiselle ja sitä kautta voi tavoittaa pal-

jon ihmisiä. Suomessa on kuitenkin yli kaksi miljoonaa Facebookin päivittäiskäyttäjää (IT-viikko 15.4.2015). Yksityisten profiilien lisäksi yhteisötkin ovat löytäneet sieltä paikkansa luomalla omat ryhmänsä, joihin voi liittyä tai sivustonsa, joista voi käydä tykkäämässä ja täten pysyä mukana heidän tiedottamisessaan.

Talkoiden välityksellä toivoimme tykkääjien määrän lisääntyvän Nurmijärven Siskojen ja Simojen Facebook sivuilla, joka tällä hetkellä toimii heidän keskeisimpänä fooruminaan osallistujien välillä. Mitä enemmän tykkäyksiä sivuilla on, sitä suuremman määrän ihmisiä sivuston tilapäivitykset tavoittavat. Erilaiset talkoot, tempaukset ja tapahtumat tulevat kuitenkin ensisijaisesti esille tämän sivuston kautta. Myös kyseisillä sivuilla on helppo jakaa kuvia, videoita, terveisiä, kysyä, kommentoida ja vuorovaikuttaa. Myös erilaisia mittauksia on helppo tehdä kävijätilastoista.

Internetin hyödyntäminen alustana maksimoi kysynnän ja tarjonnan kohtaamisen mahdollisuudet, mutta minimoi sen kustannukset ja mahdollistaa uusien toimintatapojen nopean kasvun. Sosiaalinen media ei ole vain viestintäväline vaan se on kansalaisten organisoinnin ja toiminnan muoto. (Mäenpää & Faehnle 2016)

Yhdellä päivityksellä voi tavoittaa suuriakin määriä ihmisiä. Kuitenkin sitä ennen on saatava ihmiset tulemaan niille sivustoille ja tykkäämään tai liittymään ryhmään. Kuinka tämä sitten onnistuu? Nurmijärven Siskojen ja Simojen kohdalla tykkääjien määrä oli aika vähäinen suhteutettuna kuntalaisten määrään. On tietenkin huomioitava, että kaikki eivät Facebookia käytä, joten jatkossakin markkinointia tapahtuu myös muita menetelmiä käyttäen. Joka tapauksessa tähän Siskojen ja Simojen sosiaalisen median tilanteeseenkin haetaan kehitystä sukukataloiden myötä. Nurmijärven Siskojen ja Simojen nimi täytyi saada ihmisten tietoisuuteen tavalla tai toisella ja sukukataloot toimivat juuri sopivana markkinointivälineenä. Toimme yhteen välittämisen ja markkinoinnin.

5.2 Sukka välittämisen ja markkinoinnin välineenä

Yhä enemmän markkinointi on menossa siihen suuntaan, että kuinka asiakas siitä hyötyy. Yritykset jakavat erilaisia niksivideoita pitääkseen asiakkaat tyytyväisinä ja yrityksensä kiinnostavana. On annettava porkkanoita, joilla nousta esille kilpailijoiden joukosta. Viehättävä Some-persoonallisuus ei enää riitä. On

oltava helposti lähestyttävä, mutta on kuitenkin myös annettava jotain seuraajilleen.

Yhteisö ei ole yritys, mutta osallistujia on joskus hieman ravisteltava ja tässä tapauksessa teimme sen hyvinkin lämpimällä tavalla. Annoimme hyödykkeen, joka toivottavasti vei perille viestin yhteisön olemassaolosta. Hyödykkeen tekeminen oli yhteisöllinen tapahtuma, joka jo itsessään toi mukaan uusia tekijöitä yhteisölle. Lopputulemana saimme jaettua Siskot ja Simot infoa melkein 600 talouteen. Sukat olivat talkoissa konkreettinen esine, jolla haluttiin tuoda hyvää mieltä tekijälle, saajalle ja muillekin osallisille. Talkoiden aikana saimme yhdistettyä niin välittämisen kuin markkinoinninkin. Sukat toimivat käyttöesineenä saajalleen ja toivottavasti lämmittävät varpaiden lisäksi myös mieltä, niin saajan kuin läheistenkin. Tarkoitus ei ollut jättää mitään niin sanottuja vaatimuksia toimintaan mukaan liittymiseksi vaan enemmänkin vain toimittaa perheille tietoa siitä, että tällainen yhteisö on olemassa ja lisätietoja saa halutessaan sukan sisällä tulleen kortin yhteystiedoista.

6 PROJEKTIN KULKU

Kuudennessa kappaleessa kuvaan talkoot suunnittelusta, toteutukseen ja lopputulemaan. Saavutettiin tavoite ja saatiin talkoilla toivottuja tuloksia? Mitä talkoiden jälkeen tapahtui? Tapahtuiko tulevassa yhteisöpedagogissa toivottua kasvua?

6.1 Neuletalkoot

Ennen sukkatalkoiden alkua sain koulutoimenjohtajalta esikoululaisten määrän sekä yksikköihin jaon. (liite 2) Sen avulla saatiin kokonaiskuva, kuinka paljon esikoululaisia on. Ennen talkoiden alkua oli useita asioita pohdittavana. Ensin täytyi miettiä, mistä langat sukkia varten tulisivat. Koska yhteydenotto muutama paikallisiin yrityksiin ei saanut vastakaikua, päätin kokeilla löytäisikö lankalahjoittajia riittävästi yksityisistä henkilöistä. Seuraavana oli mietittävä keräyspis-

teet, joihin sukkaa ja lahjoituslankoja voitaisiin toimittaa. Nurmijärven Siskot ja Simot olivat tehneet joulukorttitempauksen myötä yhteistyötä kunnan kirjastojen kanssa, joten luontevin tapa oli ottaa yhteyttä heihin. Yhteistyö heidän kanssa jatkui ja nyt meillä oli neljä keräyspistettä; kirjastot Klaukkalassa, Kirkonkylällä ja Rajamäellä sekä kirjastoauto Oiva. Loin esitteen (liite 3) sukkatalkoista ja näillä eväillä sukkatalkoot saatiin käynnistettyä 21.9.2016.

Mainostaminen tapahtui perinteisten printattujen seinäilmoitusten lisäksi sosiaalisessa mediassa. Koska varoja mainostamiseen ei ollut käytössä, pääväylänä toimi maksuton Facebook. Nurmijärven Siskoilla ja Simoilla on omat sivut ja otin ne heti alusta asti haltuun. Koska talkoiden alussa Nurmijärven Siskojen ja Simojen sivuilla oli vain 106 tykkäystä, oli jakoja tehtävä muuallekin, jotta tavoittaisimme suurempia väkimääriä. Jaoin Siskojen ja Simojen julkaisuja myös Nurmijärveläisten kovalla käytöllä olevissa Facebook ryhmissä Klaukkala (n. 6800 jäsentä), RAJAMÄKI! (n. 3300 jäsentä) sekä Nurmijärven Viidakkorumpu (n. 9100 jäsentä). Huoli oli kuitenkin siitä, että Facebook ei ehkä tavoittaisi suurinta osaa neulovia henkilöitä. Tämä ongelma hoitui kuitenkin itsestään. Paikallislehti Nurmijärven Uutiset oli nähnyt sosiaalisessa mediassa mainoksemme ja talkoot pääsivät hyvin pian startin jälkeen painettuun lehteen (liite 4).

Nurmijärven Siskojen ja Simojen Facebook sivulle loin oman sukkatalkoot kuvakansion, johon päätin jakaa kuvia matkan varrelta. Alusta asti toiveeni oli, että talkoista saataisiin vuorovaikutukselliset ja siksikin tahdoin toimia koko ajan näkyvästi sosiaalisessa mediassa. Kyseisten sivujen kautta pääsin myös seuraamaan mahdollista toivottua kasvua kävijä- sekä tykkäysten määrissä. Ensimmäisen lehti-ilmoituksen jälkeen 27.9.2016 tapahtui ensimmäinen kasvupiikki ja talkoot selkeästi pääsivät vauhtiin.



Tykkäyksiä toivottu kasvusuunta Nurmijärven Siskojen ja Simojen Facebook sivuilla syyskuussa 2016 viikko talkoiden aloituksen jälkeen

Talkoiden päättymisajankohta jätettiin tietoisesti avoimeksi, koska etukäteen oli mahdoton tietää, kuinka talkoot onnistuvat. Aloituspalaverissa nostimme ajatuksena ilmaan, että mahdollisesti helmikuun loppuun mennessä saisimme jakaa viimeiset sukat esikoululaisille ja ehtisivät vielä hetkeksi talvipakkasille käyttöön. Esitteeseen emme kuitenkaan lopetuspäivämäärää merkanneet ja päätimme elää tilanteen mukaan. Tämä järjestely sopi myös keräyspisteinä toimiville kirjastoille.

Olin alusta asti jatkuvassa yhteydessä kirjastojen työntekijöiden kanssa. Ilokseksi huomasin, että lankalahjoituksia alkoi tulemaan huomattavia määriä ja neulojat olivat niitä sieltä kuulema käyneet jo hakemassakin. Jotain alkoi siis tapahtua. Pientä takapakkia aiheutti kuitenkin huolestunut sähköposti sukkiensa kokohaarukasta. Tästä yhteydenotosta viisastuneena päätin nostaa sukkakokotusta alkuperäisestä 28-33 kokohaarukkaan 30-35 ja näin jälkikäteen mietittynä tämä oli äärettömän hyvä päätös ja onneksi tapahtui hyvin pian aloituksen jälkeen. Kaikki julkaisut menivät uusiksi ja kävin tekemässä muutokset ilmoitustauluihin. Myös Nurmijärven Uutiset olivat taas pelastamassa tilannetta uudella julkaisullaan (liite 5).

Noin kolme viikkoa startista ensimmäinen sata paria sukkiä oli ilmaantunut keräyspisteisiin. Vastaa tuli myös epäilijöitä. Oliko melkein 600 paria sukkiä liian mahtipontinen tavoite ja pitäisikö sitä vähän muuttaa? Startti oli kuitenkin niin hyvä, että hyvinkin positiivisin mielin jatkettiin epäilyistä huolimatta. En suostunut tässä vaiheessa edes harkitsemaan, että osa esikouluyksiköistä pudotettaisiin.

siin pois ja vain osa esikoululaisista saisi sukat. Minä en ainakaan pystyisi valitsemaan kuka sukat saa ja kuka ei, kun alkuperäinen tavoite oli lahjoittaa sukat kaikille.

Kiersin vähintään kerran viikossa kirjastot läpi keräten sukkia sekä lahjoituslankoja omiin varastoihin, jotta emme kuormittaisi keräyspisteiden säilytystiloja. Lankalahjoituksia tuli monenmoisia. Hyvät sukkalangat jätin kirjastoihin käyttöön, mutta ihmiset innostuivat selkeästi tekemään lankavarastojen syysseivouksia, koska tuoduista kasseista löytyi lankoja, joista ei millään sukkia tehtäisi, keskeneräisiä käsitöitä, pitsinauhoja, puikkoja ym. Keräsin osan langoista kasseihin ja toimitin niitä muutamaa esikoulu- ja päiväkotiyksikköön askartelulangoiksi. Toisen romu on toisen aarre ja hoitohenkilökunta otti materiaalit ilolla vastaan.

Logistiikka helpottui, kun kirjastot alkoivat toimittamaan sukkia yhteen toimipisteeseen. Kuten aiemmin kerroin Nurmijärvi on haastavan mallinen kunta ja etäisyydet ovat melko pitkiä. Rajamäen sekä pääkirjaston väki laittoi sukkia tulemaan kirjalähetysten mukana Klaukkalaan, joka on oma lähikirjastoni. Sieltä sain tavarat haettua helposti ja vältin turhat ajokilometrit. Tämä helpotti keräystä kovasti.

Sukkien määrä alkoi kasvamaan, ja jotta itsekkin pysyin kartalla määrästä, oli hyvä tehdä laskuri. Näkyväksi laitettu sukkalaskuri (liite 6) toimi selkeästi hyvänä motivoijana jaettujen kuvien rinnalla sivustolla. Ilokseni Nurmijärven Siskojen ja Simojen sivusto alkoi käymään aktiivisemmaksi talkoiden kuluessa. Kommentteja sekä kuvatykkäyksiä alkoi tullemaan entistä enemmän. Myös paikallislehti hoiti hommansa upeasti ja päivitti lehteen myös väliaikatilannetta (liite 7) loppukiriä silmällä pitäen.

Asiat etenivät kovaa vauhtia ja oli alettava miettimään jo lopputulemaa. Mietin pitkään, mikä olisi helpoin tapa jakaa sukat. Esikoulussa työskennelleenä tiedän, että arki on usein aika hektistä, joten tahdoin sukkien jakamisen olevan mahdollisimman vaivatonta esikouluhenkilökunnalle. Päätin tehdä taulukon, johon tulisi lapsen etunimi sekä jalkakoko (liite 8). Näiden taulukoiden avulla

saisin nimikoitua jokaiselle esikoululaiselle sukkaparin, jonka henkilökunta voi helposti osoittaa oikealle henkilölle. Laitoin sähköpostitse sukkakokokyselyt menemään kaikkiin esikouluyksiköihin, joita Nurmijärvellä oli kaikkiaan 22 kappaletta. Toisissa yksiköissä lapsia on integroituina muutamia, toisissa heitä on yli sata. Vastausten saaminen oli haastavaa. Kunnan sivuilla oli selkeästi sähköpostiosoitteita, jotka eivät olleet aktiivisella käytöllä. Toisiin yksiköihin lähettelin viestiä siis useampaa kautta ja onneksi lopulta tavoitin kaikki. Jos en saanut yhteyttä yleisellä sähköpostilla, käännyin yksiköiden johtajien puoleen, jotka toimittivat tiedon eteenpäin.

En tiedä, missä oli vikaa, mutta taulukkojen täyttäminen oli hyvin vaikeaa, vaikka listaan piti laittaa vain lapsen etunimi ja jalan koko. Jouduin aika paljon patistamaan hoitajia, jotta listat tulivat minulle takaisin siten, että sieltä oikeasti löytyivät kaikkien lasten tiedot. Osa vanhemmista oli ollut sitä mieltä, että he eivät sukkaa lapselleen tarvitse, koska niitä löytyy omasta takaa, mutta itse sinnikkäästi pyysin kaikkien tiedot, jotta sukkien jakotilanteessa ei kukaan jäisi ilman omaa pariaan. Olin laittanut taulukkoon toiveeksi toimittaa tarvittavat tiedot minulle lokakuun loppuun mennessä, mutta tässä asiassa jouduin reilusti joustamaan. Onneksi olin asiassa ajoissa liikkeellä, joten joustaminen oli mahdollista. Näiden taulukoiden avulla sain laskettua, mitä kokoja tarvitaan ja pystyinkin pyytelemään neulojia tekemään oikean kokoisia sukkaa. Olin alusta asti lajitellut sukkaa kokojärjestykseen, jotta pysyin kartalla siitä, mitä kokoja minulla jo oli. Tähän piti varata paljon aikaa, koska osaan sukista ei oltu pyynnöstä huolimatta laitettu kokoa, joten jouduin niitä sitten mittailemaan ja merkitsemään perästä käsin.

Sukkien määrä alkoi kasvamaan mieletöntä vauhtia ja tuleva sukkien jakaminen alkoi jo hämmöttää lähituntumassa. Kuinka saisimme sukkiin mukaan pienen tervehdyksen Nurmijärven Siskoilta ja Simoilta. Otin yhteyttä yhteisökoordinaattori Eero Väisäseen ja ehdotin hänelle ajatukseni mahdollisesta käyntikortista laitettavaksi sukkiin sisään. Pääkonttorin väki urakoikin minulle 600 kappaletta pieniä lappuja, joista löytyi tarvittavat yhteisön yhteystiedot sekä viesti LÄMPIMIN TERVEISIN Nurmijärven Siskot ja Simot. Logon tahdoin ehdottomasti lappuun myös näkyviin, koska se on se, joka esikouluikäisille jää mieleen. Ehkä

tulevaisuudessa sama logo tulee jossakin vastaan ja koko perheen voimin lähetetään mukaan toimintaan.

Marraskuun loppupuolella olin ehtinyt nimikoimaan ja lajittelemaan yksiköittäin osan sukista. Sukkien määrä oli nyt jo valtava, joten päätin toimittaa sukkiä kahden ensimmäiseen yksikköön, jotta sain varastoja hieman pienemmäksi.

29.11.2016 oli se päivä, kun sain ilmoittaa, että tavoite on saavutettu. Sovimme kuitenkin, että kirjastot ottavat vastaan jo neulottuja sukkiä vielä viikon ajan ellei neulojalla itsellään ole niille sopivaa kohdetta. Lupasimme toimittaa ylitse jäävät sukat niitä tarvitseville. Nurmijärven Uutiset elivät koko ajan mukana talkoiden kulussa. Talkoiden päättymisestä saimme juttua lehteen (liite 9).

Seuraavat kolme vuorokautta tein ympäröityä päiviä sukkiä mitaten, nimikoiden ja lajitellen. Tähän olisin voinut pyytää apuja, mutta jostakin kumman syystä päätin hoitaa homman yksin. Jatkossa toimitisin ehkä toisin ja turvautuisin apukäsiin. Lajittelu oli hyvin hidasta ja aikaa vievää.

Talkoiden suuren kannatuksen vuoksi pääsin jakamaan sukkiä kaikkiin yksiköihin heti joulukuun alussa. Olimme siis reilusti aikataulusta edellä. Jaoin sukkiä toimittamisen kahdelle päivälle. Ensimmäisenä päivänä kiersin kaikki Klaukkalan yksiköt läpi, joita oli yhteensä 9. Ja seuravana päivänä ajelin ympäri maakuntaa Rajamäellä, Kirkonkylällä sekä Nukarilla 11 eri yksikössä. Vastaanotto molempina päivinä oli huikean ihanaa ja olo oli kuin joulupukilla, joka kantoi lahjoja lapsille. Osa henkilökunnasta olikin seurannut talkoiden etenemistä Facebookin välityksellä ja ilolla odottivat jo, koska oman yksikkönsä sukat toimitettiin perille.

Loppujen lopuksi sukkiä määrä oli yli 800 paria. Minulla oli siis yli 200 paria ylimääräisiä sukkiä, joille piti nyt miettiä kohde. Isoimmat sukat varasin tulevaisuuden varalle mahdolliseen uuteen sukkiprojektiin. Noin kaksikymmentä paria sukkiä toimitin Metsäkylän päiväkodin pikkuasiakkaille. Toive tähän tuli Metsäkylän päiväkodin henkilökunnalta kun toimitin heidän esikoululaisille sukkiä.

Päiväkotirakennus on vanha talo, jossa on melko viileät lattiat, joten he toivoivat, että jos pienempiä sukia jää yli niin he ottavat ne iloiten vastaan. Ja näin pystyin toteuttamaan tämän toiveen. Nurmijärven perhe- ja sosiaalipalveluiden päällikkö Suvi Salin kävi minulta noutamassa loput noin 180 paria villasukkia. Hän kertoi heillä olevan paljon lapsiperheitä asiakkaina sekä sosiaalihuollossa että lastensuojelussa ja tätä kautta sain viimeiset kaksi pahvilaatikollista sukia maailmalle ja hyvään tarkoitukseen. Talkoot olivat päättyneet.

Projektin tuotoksena kokosin ylös talkookoordinaattorin muistilistan, jota toimii hyvänä muistilistana tulevaisuudessa.

1. Rajaa talkoot tarkkaan
2. Suunnittele talkoiden toteutus
 - keräyspisteet
 - tarvittavat materiaalit (sponsorit)
 - mainostus (missä markkinointi tapahtuu?)
3. Suunnittele selkeä ilmoitus/mainos
4. Ole jatkuvassa yhteydessä keräyspisteisiin ja vapaaehtoiisiin
5. Uskalla toimia näkyvästi
6. Jos huomaat virheliikkeen, tee korjaus heti
7. Motivoi osallistujia
8. Älä lannistu epäilijöistä
9. Usko omaan tekemiseen
10. Pyri pitämään paikat järjestyksessä ja tilanne hallinnassa
11. Ota vastaan apua ja pyydä sitä tarvittaessa.
12. Kiitä osallistujia, kiitä itseäsi!

Viimeinen kohta kiittäminen oli itselleni se tärkeä juttu. Toki kiitin jokaisesta sukasta julkisesti aina kun kuvia latailin nettiin. Talkoiden jälkeen julkaisin kiitokset kaikille sivustollamme, mutta taas nousi se huoli siitä, että se ei tavoita kaikkia.

Lopputulena päätin kirjoittaa Nurmijärven Uutisten yleisöosastolle kiitokset kaikille osallistujille ja toivoin, että sitä kautta tavoitin tekijät (liite 10). Itse puolestani sain kiitokset talkoiden jälkeen kun avasin palauteboxin Siskojen ja Simojen sivuille. Nostankin tähän esille joitakin kommentteja, joita tuli vastaan eri reittejä talkoiden jälkeen:



Risuja ja Ruusuja talkoiden jälkeen joulukuussa 2016.

6.2 Talkoiden jälkeen

Salaa olen haaveillut mielessäni yhteisöllisestä käsitöiden tekemisestä. Porukalla kokoonnutaan jonnekin neulomaan yhdessä hyvään tarkoitukseen. Tähän hiljaiseen toiveeseen sain telepaattisesti yhteistyökumppanin, kun Nurmijärven pääkirjasto otti minuun yhteyttä talkoiden loppupuolella. Klaukkalan kirjastossa toimii joka kuukauden ensimmäinen tiistai Novellikoukku, jonka idea on juurikin

edellä mainitsemani yhteisöllinen käsitöiden tekeminen. Pääkirjastolla oli kuitenkin samanlaiselle tapahtumalle tilausta ja päätimme kokeilla Neuletreffejä, johon Siskot ja Simot toimittavat langat ja kirjasto hoitaa teet ja tarinan kerronnan neulonnan aikana muutaman kerran vuoden lopulla. Itse en viitsinyt kyseistä asiaa ehdottaa vielä kirjastolle, koska ajattelin heidän olevan jo ihan uupuneita sukkien keräämisen jälkeen. Iloinen yllätys olikin, että yhteydenotto tapahtui heidän toimesta. Ensimmäisen kerran kokoonnuimme sukkatalkoiden aikana ja paikalla olikin puolisen kymmentä innokasta neulojaa. Seuraava kokoontuminen tapahtui ikävästi kaikkien joulujuhlien ja pikkujoulujen aikoihin ja osallistujia ei valitettavasti tullut paikalle lainkaan.

Kuinka paljon talkoot herättivät kuntalaisia? Siskot ja Simot ovat olleet selkeästi enemmän tapetilla talkoiden aikana ja näkyvyyttä on tullut kovasti. Talkoiden alusta tähän päivään tykkäysten määrä Nurmijärven Siskojen ja Simojen sivustolla on tuplaantunut ja vähän päälle. Sivusto on paljon vuorovaikutuksellisempi ja ihmiset ovat selkeästi heränneet yhteisön toiminnalle.

Sivutykkäyksiä yhteensä tänä päivänä: 230



Nurmijärven Siskojen ja Simojen Facebook sivuston tykkäysten määrä talkoiden alusta tammi-kuun puoliväliin.

Tein myös pienen testin aloittamalla uuden neulontaprojektin, jossa sukkiä neulotaan hoivakoti Aapon 30 asiakkaalle (liite 11). Projektin käynnistin neuletreffit tapaamisessa, jossa ensimmäiset 5 paria otettiin varaukseen ja työn alle. Treffien jälkeen julkaisin samaisen projektin Nurmijärven Siskojen ja Simojen sivuilla ja kahdessa päivässä sukille löytyi neulojat. Ainakin siis tällaiset käsillä tehtävät toimintamallit tuntuvat nyt toimivan ja pilotointi sai siis jo jatkoa ja tulee toi-

vottavasti pysymään Nurmijärven Siskojen ja Simojen toimintamallina. Neulovat Siskot ja Simot ovat siis ainakin löytäneet yhteisöön mukaan.

7 TILINPÄÄTÖS

Kuten jo opinnäytteeni alkuriveillä kerroin tähän opinnäytetyöhön sukkellettiin aihe edellä. Ajatuksissani oli niin voimakas tunne siitä, että tahdoin saada aikaiseksi jotain hyvää mieltä aiheuttavaa toimintaa, että se tuli uniinkin. On kuulekaa aikamoinen tunne huomata, että uni kävi oikeasti toteen ja lopputulemana oli se iso kasa villasukkia, joista saatiin tuotettua hyvää mieltä moneen eri osoitteeseen. Parastahan tässä on, että tätä sukkakasaa päästiin hyödyntämään ja upea yhteisö sai toiminnalleen lisää näkyvyyttä. Tämä uni ei siis muuttunut painajaiseksi, päinvastoin. Idea muuttui innovaatioksi ja se jatkaa matkaa kehittäen itseään yhteisöllisenä luovana välittämisen toimintamallina.

Opinnäytetyöni teoreettinen osio tuotti alkuun vaikeuksia. Neljännen sektorin toiminnasta ei löytynyt mitään tiettyä teosta, johon olisin voinut aina palata, vaan teoriaosuus koostui melko pirstaleisestikin erilaisista lähteistä. Alkuun tämä oli itselleni hieman häiritsevä tekijä, mutta hyvin hajanainen on neljännen sektorin toimintakin, joten siitä syystä lopputulema oli kuitenkin teemaan hyvin sopiva. Asiantuntijahaastattelut toivat kokonaisuuteen kaivattua kokemuksen syvää rintaääntä.

Opinnäytetyön toiminnallinen osio oli mielestäni menestys. Aikataulu, jonka olimme alun perin asettaneet, alitettiin melkein kahdella kuukaudella ja esikoululaiset saivat sukkansa jo joulukuun alussa. Opinnäytetyö itsessään oli luonteeltaan sellainen, että vaikka markkinointitarkoitus ei olisi onnistunut, niin joka tapauksessa hyvää mieltä oli jaettu mielin määrin. Yhteisöllistä luovaa käsillä tehtävää toimintamuotoa päästiin kokeilemaan ja hyväksi toteamaan. Toimimme porukassa hyvän asian puolesta ja vaikka lopputulos markkinoinnin suhteen olisi ollut mikä tahansa, olimme silti jo voittaneet kun saimme talkoot päätökseen. Kaiken tiettenkin kruunasi se, että yhteisössä tapahtui selkeää kasvua ja saadun näkyvyyden myötä innostusta saatiin lisättyä. Uutta käsillä tehtävää vä-

littämisentempausta alettiin kyselemään heti talkoiden päätyttyä ja päätinkin heti jatkaa toimintaa uuden kohteen muodossa, mutta tällä kertaa hieman pienemässä mittakaavassa, pala kerrallaan. Käsillä tehtävä toimintamalli tulee varmasti jatkumaan jossakin muodossa Siskojen ja Simojen parissa.

Tällaisen toiminnan järjestäminen onnistui upeasti Nurmijärven kokoisessa kunnassa. Kirjastot tekivät upeaa yhteistyötä toimimalla keräyspisteinä sekä toimitamalla sukkiä Klaukkalaan kirjatoimitusten mukana. Myös paikallislehden aktiivinen toiminta yllätti itseni. He olivat hyvin aktiivisia kirjoittamaan pieniä juttuja talkoiden etenemisestä.

Talkoot ja sen myötä tehty yhteistyö kirjastojen kanssa sai aikaiseksi sen, että Neuletreffit saivat jatkoa ja kokoonnumme joka kuukauden kolmantena tiistaina kirjastolle neulomaan ja kuuntelemaan tarinoita kuluvana keväänä 2017 (liite 12). Viime vuoden viimeiset Neuletreffit, joihin ei tullut neulojia, ei siis lannistanut, vaan toiminta sai jatkoa. Päivämäärät on lyöty lukkoon huhtikuun loppuun asti, ja tällä hetkellä neulomme sukkiä Nurmijärven neuvoloiden pikkuasiakkaille, koska palvelutalonkin sukkiprojekti saatettiin jo päätökseen. Toki paikalle saa tulla oman käsityön kanssa tai vaikka ilmankin kuuntelemaan vain tarinoita. Näin saadaan käsityöt muutettua välillä enemmän yhteisöllisempään suuntaan ja ihmiset voisivat kohdata saman kiinnostuksen yhteydessä uusia ystäviä.

Vuorovaikutus Nurmijärven Siskojen ja Simojen Facebook sivustolla on yksi ylpeydenaihe. Salla Kuuluvainen kirjoittaa kirjassaan vapaaehtoistyön johtaminen, että vapaaehtoisten innostamisen kannalta olisi tärkeää pyrkiä tutkimaan tehdyn vapaaehtoistyön vaikutuksia ja viestimään vapaaehtoisten työn tärkeydestä ja merkittävydestä (Kuuluvainen 2015). Tämä on juuri se jota tavoittelin laittamalla kuvia neulotuista sukista sekä kirjaamalla ylös sukkien määrää. Näin jokainen pääsi mukaan reaaliajassa seuraamaan tilastoja ja tietenkkin myös mahdollisesti näkemään kuvissa myös omia tuotoksiaan. Sukkiä jakaessa huomasi, että hoitohenkilökunta oli seurannut talkoita reaaliaikaisesti ja jo odottivat koska heidän yksikkönsä vuoro on. Se vahvisti tunnetta siitä, että jatkuva sivustojen päivittäminen ja kuvien jakaminen ei missään nimessä ollut turhaa. Tämä hyvä lähti kiertämään lisää, kun sukat saatuaan vanhemmat tulivat jakamaan

kuvia sukista heidän esikoululaisen jaloissa. Tämä oli juuri se jatkumo, jota sa-
laa mielessäni toivoin.

Talkoiden tavoite oli saada yhteisön toimintaan mukaan myös lapsiperheitä ja
muita uusia tekijöitä. Uutta välittämisen keikkaa emme ehtineet saada aikaisek-
si opinnäytetyöni ajan puutteissa, jossa olisi voinut tarkastella osallistujien mää-
rän mahdollista kasvua ja etenkin sitä saimmeko aktivoitua myös lapsiperheitä.
Arviot yhteisön markkinoinnin onnistumisesta ovat siis ainoastaan Facebook
tilastoista peräisin. Ainahan sivustoista voi käydä tykkäämässä, vaikka ei toi-
mintaan osallistuisikaan. Tämä osallisuuden kasvu jäi siis varmistamatta käy-
tännössä. Olisihan kiinnostuksen toimintaan osallistumiseen voinut hoitaa jolla-
kin kyselyllä sukkiensa saaneille talouksille. Kuitenkin, koska kyseessä oli tällai-
nen lämmin tervehdys, emme tahtoneet lisätä siihen mitään toimintaan osallis-
tumiseen ”velvoittavaa” kaavaketta. Keväällä toivottavasti saamme aikaiseksi
luovan välittämisen keikan, jossa osallistujia olisi runsain joukoin ja myös per-
heet olisivat entistä suuremmin joukoin mukana toiminnassa.

Tapahtuiko talkookoordinaattorissa toivottua kasvua? Kovan projektin jälkeen
on luonnollisesti helppoa hymyillä, vaikka tie ei aina ollut mutkaton. Ensimmäi-
nen iso projekti on kohentanut varmuutta siitä, että olen oikeasti oikealle alalle
valmistumassa. Ihmisten kanssa tekeminen ja tuottaminen on se oma polte, jota
pääsin toteuttamaan talkoiden myötä. Alkuun hieman jännittävä ja epävarma
opiskelija puski lopuksi menemään jo hyvää tahtia. Vuorovaikutustaidot ovat
aina olleet itselleni se helpohko osa-alue, joten uskallusta löytyy avata suutaan
ja kysyä itseä viisaammilta. Pääosin talkoot kuitenkin rullasi alusta loppuun hy-
vin. Siitä huolimatta sisälläni oleva pedantti puoli hyppi tasajalkaa ja karjui, että
olisiko tämänkin voinut tehdä toisin.

Kehittämiskohteena olisi ehdottomasti tällaisissa talkoissa kerätyn tavaran lajit-
telu. Työ oli äärettömän rankka ja työtunteja meni tolkuttomasti, koska sukka-
reja oli tosiaan se melkein 600. Selvisin siitä, mutta jatkossa ehdottomasti tämä
pitäisi hoitaa jotenkin yhdessä tai sukkiensa jakaminen pitäisi tapahtua jollakin
toisella tavalla. Kuitenkin juurikin tämä sukkiensa nimikointi sai äärettömän hyvää
palautetta hoitohenkilökunnalta, koska se helpotti kovasti heidän työtään, joka

varmasti on hektistä muutenkin. Tässä siis jotain, mitä pitäisi jatkojalostaa eteenpäin siten, että se palvelisi kaikkia.

Organisointitaidot ja usko siihen omaan tekemiseen varmistuivat kovasti. Sosiaalisen median käytön taidot saivat myös hyvää harjoitusta talkoiden aikana ja rohkeus toimia näkyvästi toi talkoiden teolle oman jännitysmomenttinsa. Talkoiden menestyshän olisi voinut olla täysin toisenlainen, mutta sitä en edes matkanvarrella suostunut ajattelemaan. Positiivisilla ajatuksilla ja kannustavalla otteella puskettiin menemään ja tietenkin nyt hyvillä mielin mietitään jo tulevia kuvia niin tulevana yhteisöpedagogina kuin Siskona ja Simona.

LÄHTEET

Almey, Luutonen & Mitronen 1993. Sydämenlämmittäjä ja tikkuripaita: perinteisiä neuleita Suomesta ja Virossa. Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Harju, Aaro & Ruuskanen-Himma Eila 2016. Onnistu muutoksessa. Järjestöjohtajan ja kehittäjän käsikirja. Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAF ry.

Hautamäki, Lehtonen, Sihvola, Tuomi, Vaaranen & Veijola 2005. Yhteisöllisyyden paluu. Helsinki: Gaudeamus.

Helander, Voitto 1998. Kolmas sektori: Käsitteistöstä, ulottuvuuksista ja tulkinnoista. Helsinki: Gaudeamus.

Jokinen, Kimmo & Saaristo, Kimmo 2006. Suomalainen yhteiskunta. 2.uudistettu painos. Helsinki: WSOY.

Järjestöbarometri 2016. Suomen Sosiaali ja terveys ry (SOSTE).

Kuuluvainen Salla 2015. Vapaaehtoistyön johtaminen. Helsinki: Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAF ry.

Luther King Jr, Martin 1967. Where do we go from here – chaos or community. The Kings legacy. laajennettu painos julkaistu 2010. Beacon Press.

Mäenpää, P., Faehnle, M. & Schulman, H. 2016. Kaupunkiaktivismi, jakamistalous ja neljäs sektori. Tulossa.

Mäenpää, Pasi & Faehnle, Maija 2016. Kaupunkiaktivismi voimavarana. Kvartti 3/2016.

Oikeusministeriö 2009. Suomalaiset osallistujina – Katsaus suomalaisen kansalaisvaikuttamisen tilaan ja tutkimukseen. Julkaisu 2009:5. Oikeusministeriö.

Ojanen, Eero 1999. Hyvyyden yhteiskunta. Hämeenlinna: Kirjapaja Oy.

Pukkila, Hanna 2007. Tehdään yhdessä- Opas onnistuneisiin talkoisiin. Helsinki: Helmi kustannus.

Pöllänen, Sinikka 2014. Käsityö voi antaa virkistystä sekä tasapainon ja elämän tarkoituksellisuuden tunnetta. Osa Yle Etelä-Savon Tiedon väarti – kolumnisarjaa.

Raina, Liisa & Haapaniemi, Rauno 2005. Yksilöt yhdessä. Kasvatus ja persoonan laatu. Tallinna: AS Pakett kirjapaino.

Saukkonen, Pasi 2013. Kolmas sektori – Vanha ja uusi. Kansalaisyhteiskunta.

Sauri, Pekka 2015. Julkishallinto ja Sosiaalinen Media. Kunnallisan kehittämässätiön Polemia sarjan julkaisu nr 98. Vammalan kirjapaino Oy.

Seppälä, Piritta 2014. Kuuntele ja Keskustele – Näin järjestösi toimii tavoitteellisesti sosiaalisessa mediassa. Sivistyksliitto Kansalaisfoorumi SKAF ry. ja tekijä.

Seppänen-Järvelä, Riitta 2004. Prosessiarviointi kehittämissuorjektissa. opas käytäntöihin. Helsinki: STAKES.

Vapaaehtoistyön tekeminen Suomessa. Taloustutkimus 2015. Tutkimuksen teettivät Kansalaisareena ry, Kirkkohallitus ja HelsinkiMissio.

INTERNETLÄHTEET

Berner, Anne 2015. Vapaaehtoistyö ja kolmannen sektorin murros ovat mahdollisuus. viitattu 3.2.2017. <https://anneberner.fi/anne-berner-vapaaehtoistyö-ja-kolmannen-sektorin-murros-on-mahdollisuus/>.

Eurofound 2011. Tutkimus: Vapaaehtoistyö lisää hyvinvointia. viitattu 30.01.2017.

http://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_files/pubdocs/2011/02/en/1/EF1102EN.pdf.

HUMAK 2016 Opinto-opas. Viitattu 23.1.2017. http://www.humak.fi/wp-content/uploads/2016/08/humak_opinto-opass-2016-2017-verkko.pdf.

Jaakkola, Johan. 2013. Verottaja aikoo puuttua aikapankkien toimintaan. 17.6.2013. YLE UUTISET. Viitattu 30.01.2017 <http://yle.fi/uutiset/3-6692800>.

Lehtonen, Heikki 1990. Yhteisö. Vastapaino. Teoksen tiivistelmä. viitattu 14.12.2016.
http://www.kansalaisyhteiskunta.fi/tietopalvelu/sosiaalinen_paaoma_ja_yhteisollisyys/yhteiso.

Meriläinen-Tenhu, Minna 2016. Kaupunkiaktivismi haastaa julkisen vallan ja uudistaa markkinoita. Helsingin Yliopisto. viitattu 3.2.2017
<https://www.helsinki.fi/fi/uutiset/kaupunkiaktivismi-haastaa-julkisen-vallan-ja-uudistaa-markkinoita>.

Mielen ihmeet 2017. Kudonnan 7 positiivista terveysvaikutusta. Viitattu 13.2.2017 <https://mielenihmeet.fi/kudonnan-7-positiivista-terveysvaikutusta/>.

Mäenpää, Pasi & Faehnle, Maija 2015. Avoin, joukkoistava, aktivismia hyödyntävä kaupunki. Viitattu 6.4.2017 <http://docplayer.fi/6560001-Avoin-joukkoistava-aktivismia-hyodyntava-kaupunki.html>.

Raitanen, Anitta. 2015. tiedote. Viitattu. 23.1.2017.
<https://www.epressi.com/tiedotteet/avustukset-ja-vapaaehtoistyotutkimus-suomalaiset-tekevat-yha-enemman-vapaaehtoistyota.html>.

Rantanen, Taina 2015. Vapaaehtoistyö edistää auttajankin terveyttä. Savon Sanomat. Viitattu 31.01.2017.
<http://www.savonsanomat.fi/kotimaa/Vapaaehtoisty%C3%B6-edist%C3%A4%C3%A4-auttajankin-terveytt%C3%A4/520189>.

Siskot ja Simot 2016. Viitattu 31.1.2017. www.siskotjasimot.fi.

Sosiaali ja terveysministeriö 2017. Yksityiset sosiaali- ja terveystalvet. Viitattu 28.3.2017. <http://stm.fi/yksityiset-sotepalvelut>.

Stadin aikapankki 2010. Viitattu 30.01.2017.

<https://stadinaikapankki.wordpress.com/>.

Tilastokeskus 2017. Käsitteet: Yksityinen sektori. Viitattu. 7.2.2017.

http://tilastokeskus.fi/meta/kas/yksityinen_sekt.html.

Väisänen, Eero 2016. YLE SUOMI. Kaikki kotona vierailee Siskojen ja Simojen neulontapiirissä 13..12.2016. Viitattu. 30.01.2017. <http://areena.yle.fi/1-3804293>.

LIITTEET

Liite 1

Sähköpostihaastattelu
Haastateltavat Aaro Harju ja Eero Väisänen
Haastattelu toimitettu 22.11.2016

1. Termi Neljäs Sektori on noussut enenevästi esiin puhuttaessa kansalaisyhteiskunnasta. Kuinka itse määrittelisit kyseisen käsitteen?
2. Mitkä ovat mielestäsi suurimmat syyt siihen, että kansalaisten osallistuminen on nykyään enemmän pop up-tyylistä ja ihmisten pitkäaikainen sitoutuminen on vähentynyt?
3. Kuntayhteisöt alkavat selkeästi nostamaan jälleen päätään; naapuriapu ja talkoilu ovat nosteessa. Mistä tämä kumpuaa?

Liite 2

Eskarilaisten määrä yksiköittäin toimintavuonna 2016-2017	
Kirkonkylä-Rajamäki alue	
Kirkonkylän pk (sis. Kirkonkylän op ryhmän)	73
Kylänpään pk (integroitu erityisryhmä)	2
Perttulan pk	15
Röykän pk	47
Sorvankaaren pk (integroitu erityisryhmä)	4
Tammentuvan pk	19
Toivojentien pk	110
<i>Yksityiset päiväkodit;</i>	
Hippa	11
Myötätuuli	12
Touhula Nurmijärvi	14
Tähdenmaja (englanninkielinen)	1
KK-RMI yht.	308
Klaukkalan alue	
Aitohelmen pk	77
Haikalan pk	70
Isosuon pk (integroitu erityisryhmä)	4
Lepsämän pk	30
Mäntysalon pk (integroitu erityisryhmä)	1
Syrjälän pk (sis. Förskolanin)	53
Tähkärinteen pk	10
Ylitolantien pk (integroitu erityisryhmä)	1
<i>Yksityiset päiväkodit;</i>	
Matilda	12
Metsäpirtin pk	7
Touhula Klaukkala	10
KLA yht.	275
Kaikki yhteensä	582

Liite 3

Laitetaan yhdessä puikot heilumaan!

Tavoitteemme on neuloa villasukat kaikille Nurmijärven esikoululaisille talvipakkasille. Esikoulun on aloittanut tänä vuonna 583 piestä

”**Siskoa ja Simoa**”, joten kaikki innostuneet neulojat tarvitaan mukaan puikkoja heiluttelemaan, jotta tavoite saavutettaisiin. Neulotaan hyvää mieltä lapsille ja talkoilla saadaan sitä myös itsekin. Mukaan neuletalkoisiin voi osallistua myös lahjoittamalla sukkalankoja, jotka taitavien neulojien käsissä muuttuvat upeiksi sukiksi.

Sukkien malli on vapaa ja koko vaihtelee **30-35** jalkakoon välillä. Merkkää sukkaan/sukkiin kokoarvio sekä halutessasi omat yhteystietosi nimi ja s-postiosoite/puhelinnumero. Myös lankalahjoituksiin voi sisältää yhteystiedot.

Lankoja ja valmiita sukkiä voi toimittaa kaikkiin Nurmijärven kunnan kirjastoihin (Rajamäki, Kirkonkylä ja Klaukkala) sekä Kirjastoauto Oivaan.

Projektin etenemistä voi seurata Facebookissa: Nurmijärven Siskot ja Simot (tykkäyksellä pysyt aina menossa mukana) sekä kotisivuiltamme www.siskotjasimot.fi.

Lisätietoja projektista saa sähköpostitse minna.s.hemminki@gmail.com tai nurmijarvi@siskotjasimot.fi

Projekti on osa Minna Hemmingin HUMAKin Kansalaistoiminnan ja Nuorisotyön koulutusohjelman opinnäytetyötä.



Ihania Neulontahetkiä toivottelee Nurmijärven Siskot ja Simot

liite 4

29.9.2016 - 09:40 | PAIKALLISET

[Twitteraa](#)
[Suosittele](#)
[Jaa](#)

Tavoitteena liki 600 villasukkaa Nurmijärven eskareille – nyt etsitään apukäsiä



Villasukkia on tarkoitus tehdä kaikille Nurmijärven 583 eskarilaiselle.

Siskot ja Simot kutsuvat nyt neulomaan sukkiä.

Nurmijärven Siskot ja Simot aikovat nyt neuloa villasukat kaikille Nurmijärven eskoululaisille.

Eskarilaisia on yhteensä liki 600, joten hyväntekijät ottavat nyt vastaan kaiken avun tavoitteen saavuttamiseksi.

Sukkiä voi neulaa kotona ja lahjoittaa ne eteenpäin Siskoille ja Simoille, jotka puolestaan jakavat sukat eskarilaisille.

Sukkien malli on vapaa ja koko vaihtelee 28–33 jalkakoon välillä. Yhteisö pyytää, että sukkiin merkattaisiinkin kokoarvio sekä neulojan halutessa omat yhteystietonsa, nimi, sähköpostiosoite tai puhelinnumero.

Valmiiden sukkien lisäksi Siskot ja Simot ottavat vastaan myös lankalahjoituksia, jotta langat voidaan muuttaa sukiksi. Myös lankalahjoituksiin voi liittää omat yhteystietonsa.

Lankoja ja valmiita sukkiä voi toimittaa kaikkiin Nurmijärven kunnan kirjastoihin (Rajamäki, Kirkonkylä ja Klaukkala) sekä Kirjastoauto Oivaan. Klaukkalan kirjasto sijaitsee osoitteessa Kuonomäentie 2, Kirkonkylän kirjasto osoitteessa Punamullantie 1 ja Rajamäen kirjasto osoitteessa Kiljavantie 1.

"

Lankoja ja valmiita sukkiä voi toimittaa kaikkiin Nurmijärven kunnan kirjastoihin.

Projektin etenemistä voi seurata Facebookissa Nurmijärven Siskot ja Simot -sivustolta sekä järjestön kotisivuilta www.siskotjasimot.fi.

Lisätietoja projektista saa sähköpostitse osoitteesta minna.s.hemminki@gmail.com tai nurmijarvi@siskotjasimot.fi

Projekti on osa Minna Hemmingin HUMAKin Kansalaistoiminnan ja Nuorisotyön koulutusohjelman opinnäytetyötä.

Luovan välittämisen yhteisö

- Siskot ja Simot on luovan välittämisen yhteisö, joka järjestää mm. teemoiltaan vaihtelevia kohtaamisen pop up-tyyppisiä tapahtumia. Välittämisen keikkoja, joihin osallistumisen kynnyks on matala.
- Siskot ja Simot ovat pääsääntöisesti toimineet ikäihmisten parissa, mutta Välittämisen keikkoja on tehty myös kehitysvammaisten kanssa.
- Toimintaa ei ole sidottu mihinkään ryhmään, vaan keikkoja tehdään siellä missä tarve on.
- Välittämisen keikkojen teemoja ja kohderyhmiä saa ehdottaa sähköpostitse osoitteeseen nurmijarvi@siskotjasimot.fi.

LAPSIPERHEET

Liite 5

Viikonvaihte 8.-9.10.2016

Eskarilaisten villasukista isompia

► Nurmijärven Uutiset kertoi 28.9 Nurmijärven Siskojen ja Simojen hankkeesta, jossa on tarkoituksena neuloa jokaiselle Nurmijärven eskarilaiselle villasukat.

Nyt Siskot ja Simot ovat kui-

tenkin suurentaneet hieman toivomiensa sukkiensa kokoa. Sukat saivat olla kokoa 30–35, eikä 28–33.

Lankoja ja valmiita sukkiä voi toimittaa kaikkiin Nurmijärven kunnan kirjastoihin (Rajamäki, Kirkonkylä ja Klaukkala) sekä Kirjastoauto Oivaan

Lisätietoja hankkeesta www.siskotjasimot.fi.

Liite 6

Sukkamäärät Nurmijärven Siskojen ja Simojen Facebook sivustolla. Tilapäivitystä on päivitetty reaaliaikaisesti.



Nurmijärven Siskot ja Simot

Julkaisija: Minna Hemminki [?] · 10. lokakuuta 2016 ·

▼

Sukkatilanne

29.11 reilusti yli 600. Kokonaislukeman lisäksi, kun saan ensin sukkiä kotivarastolta vähemmäksi. Sukkatalkoot on ohii!!! Kiitos kaikille osallistujille.

- 27.11 568kpl
- 22.11 501kpl
- 15.11 498kpl
- 04.11 379kpl
- 28.10 349kpl
- 21.10 251kpl
- 20.10 182kpl
- 17.10 149kpl
- 14.10 112kpl
- 13.10 57kpl
- 10.10 30kpl

147 henkilöä tavoitettu

Mainosta julkaisua

Liite 7

9.11.2016 - 09.35 | PAIKALLISET

[Twittaa](#)[Suosittele](#)[Jaa](#)

Eskarilaisille koossa jo liki 400 villasukkaa – lisää kaivataan



KUVA
Teemu Vestovuo

Nurmijärven Siskojen ja Simojen villasukkien neulomishaaste on saanut hyvän vastaanoton. Yhteisö aikoo lahjoittaa villasukat kaikille lähes 600 esikoululaiselle. Sukkia on nyt koossa yli puolet, mutta neulojille on vielä tarvetta.

Valmiita, koon 30–35 villasukkia otetaan vastaan Nurmijärven kirjastoissa ja kirjastoautossa. Sukkiin toivotaan merkittäväksi kokoarvion lisäksi neulojan halutessa omat yhteystietonsa. Valmiiden sukkien lisäksi kirjastoissa otetaan vastaan myös lankalahjoituksia, jotta langat voidaan toimittaa eteenpäin neulojille.

Liite 8
Sukkakokokysely esikoululaisille

Nurmijärven Siskot ja Simot sukkatalkoilevat parhailaan kerätäkseen kaikille Nurmijärven esikoululaisille villasukat talvipakkasille jaettavaksi. Nyt tarvitsisimmekin hieman lisätietoja, jotta kaikki varpaat saataisiin lämpimiksi.

Lisätietoa projektista löytyy Nurmijärven Siskot ja Simot facebook sivulta. Neulovat vanhemmat, ystävät ja sukulaiset toivotetaan toki myös tervetulleiksi mukaan talkoilemaan!



Esikoulu:
Ryhmän nimi:

Lapsen etunimi	Jalan koko

Palauttaisitteko täytetyn taulukon lokakuun loppuun mennessä:
minna.s.hemminki@gmail.com

Liite 9

Julkaistu Nurmijärven Uutisissa 29.11, päivitetty 30.11

Villasukkatempaus päättyy – kaikki eskarilaiset saavat lämmikettä



Kaikki Nurmijärven esikoululaiset saavat lämmikettä Siskojen ja Simojen villasukkakampanjan ansiosta.

KUVA
Else Kyhä

Nurmijärven Siskojen ja Simojen hyväntekeväisyysprojekti (NU 24.–25.9.) esikoululaisten villasukkien saamiseksi on päättynyt, ja kaikille Nurmijärven esikoululaisille on nyt sukat koossa.

Siskot ja Simot tiedottivat aiemmin, että sukkia voi kutoa vielä tällä viikolla ja viedä ne lauantaihin mennessä joko Kirkonkylän, Rajamäen tai Klaukkalan kirjastoon tai kirjastoauto Oivaan. Nyt tempauksen järjestäjä **Minna Hemminki** kertoo, että sukkia otetaan kirjastoissa vastaan vain siinä tapauksessa, jos lahjoittajalla ei ole itsellään niille muuta käyttöä.

Mikäli sukkia kirjastoihin vielä tulee, niin Siskot ja Simot lupaa kuitenkin lahjoittaa ylimääräiset sukat muille niitä tarvitseville.

Hemmingin mukaan myös sukkien toimitus eskarilaisille on aloitettu, ja tarkoituksena on toimittaa kaikki sukat perille uusille omistajilleen ennen joulua.

Päivitetty 30.11. Täsmennetty, että keräys on päättynyt.

LAPSIPERHEET

Liite 10

julkaistu Nurmijärven Uutisissa 14.12.2016

▶ LUKIJALTA

Kiitos eskarilaisten sukkien kutojille

SISKOT JA SIMOT

Nurmijärven Siskojen ja Simojen villasukkatalokoot ovat ohi ja onnistuivat paremmin kuin hyvin.

Reilussa kahdessa kuukaudessa saimme tavoitteen, melkein 600 villasukkaparia, kasaan ja kaikki Nurmijärven esikoululaiset ovat saaneet varpaille lämmikettä.

Positiivista palautetta ja kiitoksia on sadellut usealta suunnalta.

Tahdommekin kiittää talokoiisiin osallistuneita ja toivottaa kaikille rauhallista joulua ja aina vain parempaa Uutta Vuotta.

HYVÄ ME!

Minna Hemminki
Keräysvastaava
Nurmijärven Siskot ja Simot



Nurmijärven Siskot ja Simot järjesti villasukkakeräyksen, jossa neulottiin villasukat kaikille Nurmijärven esikoululaisille.

Liite 11
Neuletalkoot palvelutaloon

Laitetaan jälleen yhdessä puikot heilumaan!

Tavoitteemme on neuloa villasukat kaikille Hoivakoti Aapon asiakkaille. Sukkia kaipaavia henkilöitä on yhteensä 28 kappaletta.

Sukkien malli on vapaa ja koko vaihtelee 38-44 jalkakoon välillä. Varaa itsellesi sukkakohde Siskojen ja Simojen Facebook sivulta tai laita sähköpostia (minna.s.hemminki@gmail.com). Kerro samalla mihin kirjastoon palautat sukat. Sido neulomasi sukkapari yhteen ja kiinnitä sukkiin lappu, jossa näkyy seuraavat tiedot.

1. Kenelle sukka tulee -> mies /nainen
2. Sukkakoko
3. Laita tervehdykseksi: Lämpimin terveisin Nurmijärven Siskot ja Simot sekä OMA NIMESI.

Valmiita sukkaa voi toimittaa kaikkiin Nurmijärven kunnan kirjastoihin (Rajamäki, Kirkonkylä ja Klaukkala) sekä Kirjastoauto Oivaan. Neulonta-aikaa on helmikuun loppuun asti. Projektin etenemistä voi seurata Facebookissa: Nurmijärven Siskot ja Simot (tykkäyksellä pysyt aina menossa mukana) sekä kotisivuiltamme www.siskotjasimot.fi.

Lisätietoja projektista saa sähköpostitse [min-](mailto:minna.s.hemminki@gmail.com)



[na.s.hemminki@gmail.com](mailto:minna.s.hemminki@gmail.com) tai nurmijarvi@siskotjasimot.fi

Ihania Neulontahetkiä
toivottelee Nurmijärven
Siskot ja Simot

**SISKOT
JA
SIMOT**

Liite 12

Neuletreffit esite

Yhteisölliset

Neulontatreffit



Nurmijärven pääkirjastossa joka
kuukauden kolmas tiistai
17.1., 21.2., 21.3., 18.4.
kello 13 - 15.



Tule neulomaan omaksi iloksi tai
hyväntekeväisyyteen. Samalla voit kuunnella
lyhyitä kertomuksia ääneen luettuna.
Mikäli Sinulla on, ota omat puikot mukaan. Siskot
ja Simot tarjoavat langat ja tarvittaessa
kirjastolta saa puikot lainaksi.

Vapaa pääsy, tervetuloa!




NURMIJÄRVI

